הארץ מולטימדיה

קפטן אינטרנט

http://www.haaretz.co.il/captain

גיליון מס' 54 17.3.98

הארץ המאובטחת

הדור החדש של תוכנות ההגנה

עמ' 8

הקהילה הישראלית באמריקה און ליין

עמ' 12

דו"ח אמין

מוסיקה, קולנוע וכדורגל, עמ' 4

המדריך למסתבך, עמ' 7

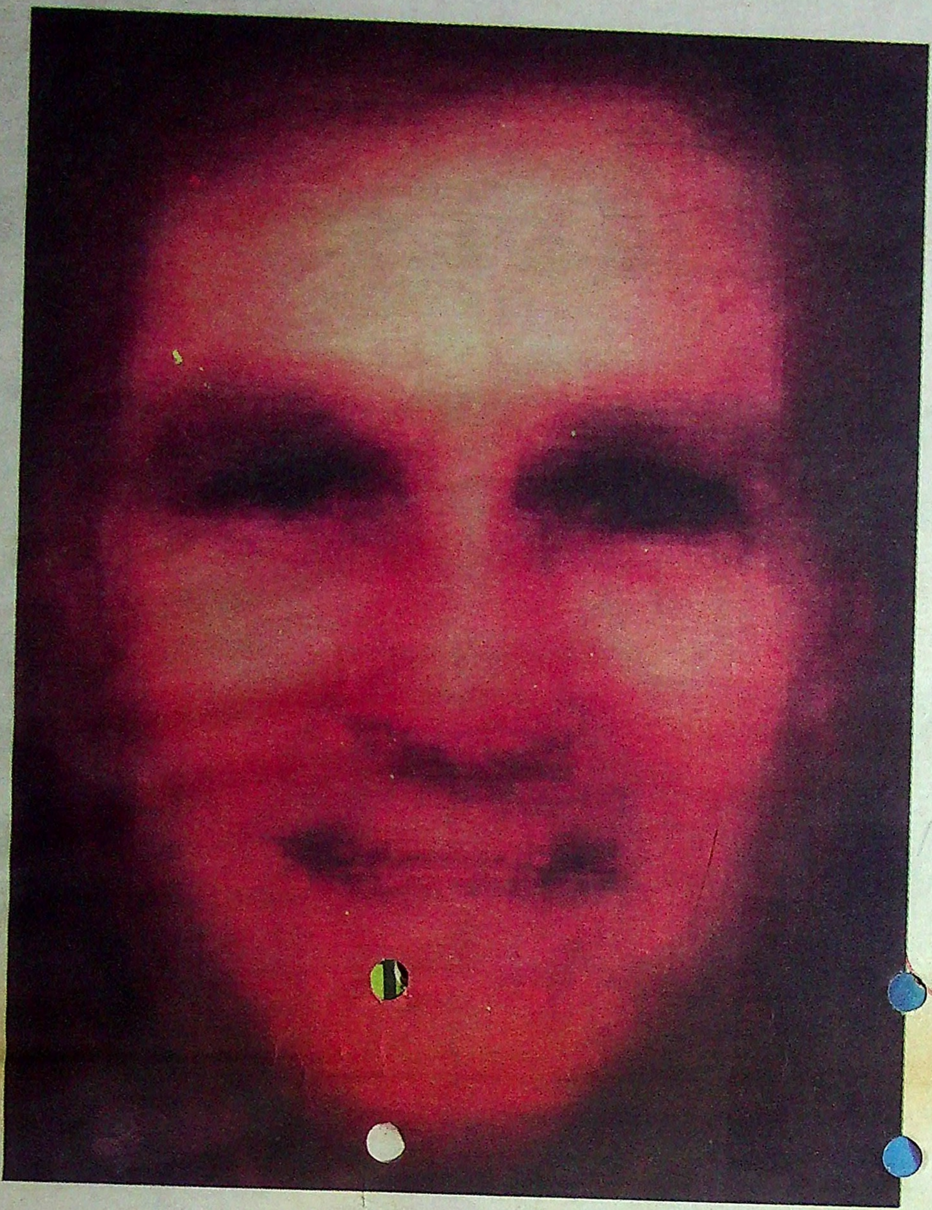
למה לא מרוויחים כסף באינטרנט? עמ' 10

ידיעות הגולשים

מט דיימון
פינק פלויד
פאט מתיני
רוברט דובאל

עמ' 14

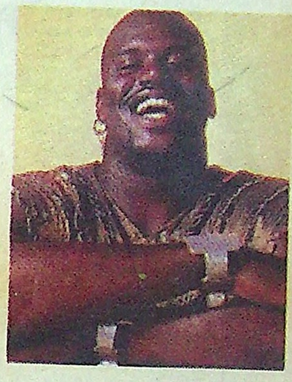

מצויד במאגר מידע, תוכנה לזיהוי פנים ומצלמה דיגיטלית יצא אסטרו טלר, דוקטורנט לבינה מלאכותית באוניברסיטת קרנגי מלון, לבחון את הפנים הרבות של התרבות האמריקאית. המטרה של הניסוי: לבחון את הקווים המשותפים לאייקונים תרבותיים. התמונה הזאת, למשל, היא סינתזה ממוחשבת של תצלומיהם של כל הסנאטורים האמריקאים הדמוקרטיים. "הפרצוף הקולקטיווי מתנהג כמו מראה של המטען הפסיכולוגי", אומר טלר. "זהו הפרצוף הידידותי, המנסה להתחבב, של מישהו שרוצה לתת לך הרגשה שהוא אחד משלנו".
http://www.cs.cmu.edu/afs/cs.cmu.edu/user/astro/mosiac/JEDERMANN.html

עכבר הנכבר

רק אני והגלשן שלי "גיליתי את האינטרנט כשלמדתי בהרווארד. מאז אני גלשן" (אריה עמית ל"ידיעות אחרונות", 15 במארס)

שלום ביל "המידע שנצבר באינטרנט הוא כלי רב עוצמה. הרשת היא כלי פוליטי. בימים של המרד בכיכר טיינאנמן, מכשירי פקס העבירו מידע לאזרחים בסין. היום כבר אפשר לשלוח אי־מייל לנשיא. כדאי לכם לנסות את זה.... אני רק לא יודע מה הכתובת שלו. זה בטח whitewater.com או משהו" (רובין ויליאמס)

הנדיב הידוע "האיש הראשון שהכיר לי את האינטרנט היה ביל גייטס בכבודו ובעצמו. הוא התקשר אלי ושאל אם אני רוצה לעשות משהו, ואז הוא נתן לי את העולם הפרטי שלי, ב־shaq.com. הוא לימד אותי הכל – מהעכבר ועד אמריקה אוד־ליין" (שאקיל אוניל בתשובה לשאלה כיצד התוודע לאינטרנט)

איזה גועל "אני לא אומר, אבל זה משהו שלא חיפשתי. בואו רק נגיד שזה מחליא. יש דברים מגעילים ברשת. הם מראים תמונות שאסור להם להראות" (אוניל על משהו מ־ד־ע־ד־ע שהוא נתקל בו ברשת – אבל הוא לא מגלה מה)

נו נו נו "חברים הראו לי את האינטרנט בפעם הראשונה. אבל כשנכנסתי לרשת לבדי, האמת היא שהסתבכתי בצרות..." (לוסי לולס, הנסיכה זינה, בראיון ל"יאהו אינטרנט לייף")

אם טכנולוגיית הדחיפה (Push) לא היתה קיימת באמת, הקפטן שלכם היה מוכן להישבע שמדובר במשל מתוחכם על דינמיקה תקשורתית. בדומה לפרשיות מתחומים אחרים, גם הדיון על טכנולוגיית הדחיפה התנהל רובו ככולו בניתוק כמעט מוחלט ממה שקרה באמת. בתחילת השנה שעברה הוכרז שמדובר בדבר הגדול הבא. עיתונים נחשבים מכל העולם, בהם גם "קפטן אינטרנט" (גיליון מס' 4), הכריזו מעל שערים צבעוניים על סוף עידן החיפוש. "נשקו את הדפדפן שלכם לשלום", הכריז WIRED, "מעכשיו האינטרנט מגיע אליכם". עשרות חברות קמו וניסו לחקות את "פוינטקאסט", חלוצת הדחיפה, אפילו מיקרוסופט ונטסקייפ הוציאו כלי דחיפה משלהן. העולם ישב וחיכה שתוכנות עם שם מצחיק ידחפו לו מידע.

זה לא קרה. הסיבה העיקרית היתה שבשלב הזה, התוכנות פשוט לא היו מספיק טובות. "הדבר הבא" התגלה, אם תרשו לקפטן להתבטא בחופשיות, כניג'וס לא קטן. בשלב הזה, כשהמוצר עדיין בחיתוליו, החליטו העיתונים שמדובר בפלופ השנה, באכזבת העשור, בשקר הגדול של המאה. הקונספציה קרסה. משתמשים לא רצו אינטרנט שמתנהג כמו טלוויזיה באיכות ירודה, ובצדק.

אבל הדחיפה לא מתה. היא רק שינתה צורה. אחרי שכולם הבינו שהרשת היא לא – וגם לא יכולה להיות – טלוויזיה, חזרה הדחיפה לממדיה הטבעיים: כלי עזר לגלישה, לא תחליף. את הערוצים (Channels) אפשר לראות כשיפור של הדחיפה; שקט יותר, מנומס יותר. הערוצים מספקים כותרות עיקריות, לצד קישורים לאתרים וקבוצות דיון מומלצים כמעט בכל תחום. כדאי לגשת ל"אקסייט" ולראות איך הדברים מתבצעים, ואיך דחיפה יכולה להיות פעולה ענוגה, כמעט רומנטית (http://www.excite.com). גם "וואלה!" (http://www.walla.co.il) עושה צעדים לא רעים בכיוון.

הדואר האלקטרוני מתפקד גם הוא כאמצעי לדחיפת מידע. כל מגזין רשת שמכבד את עצמו מציע למשתמש לקבל עותק בדואר. נכון, הדואר היה קיים עוד לפני הדחיפה, אבל כישלונה רק הדגיש שכל מה שיש לאינטרנט להציע, רק הדואר הצליח להפוך למרכיב הכרחי בסדר היום של גולשים מכל הסוגים – מהמשתמש הטרי ביותר ועד לתותחי רשת ותיקים, כמו

הקפטן שלכם

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נטע גורביץ. עיצוב: אמיר חסון.
כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03־5121755 פקסימיליה: 03־5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. האתר מתוחזק על ידי IOL – http://www.iol.co.il. הכתובות המומלצות מרוכזות מדי שבוע באתר־העל "נטקינג": http://www.netking.com/captain. המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com

העכבר ששאג

פנקס כתובות ששומר על קשר עם החברים, עיתון כדורגל יומי, צ'ט גרפי באווירת אחרית הימים וכמה טעויות שהקולנוע היה יכול לחיות בלעדיהן. חדש ומעניין ברשת

1.

חברת "פלאנט־אול" מציעה למי שחלק ניכר מהתקשורת הבין־אישית שלהם מתרחשת בסייברספייס אמצעי עזר פשוט ושימושי: פנקס כתובות וירטואלי, שמתעדכן אוטומטית ואפילו מספר למשתמש מי ממכריו או עמיתיו לעבודה נמצא בקשר עם מי מהאחרים. פנקס הכתובות מתנהג ביום־יום כמו כל יומן דיגיטלי אחר – מזכיר פגישות, אירועים, ימי הולדת ועוד. אבל, להבדיל, הוא מתקיים באינטרנט, מה שמאפשר גישה ישירה אליו מכל מחשב, ומספק מידע מעניין נוסף על כל אחד מן האנשים שפרטיהם כלולים ברשימת המכרים. כל מה שאפשר ללמוד על אנשים אלה נמצא בתוך מאגר מידע, הנאסף על בסיס התנדבותי מכל הנרשמים לשירות הזה, הניתן חינם. למשל, אתם שולחים לשם את לוח העבודה שלכם לחודש הקרוב, את מועדי הנסיעות שלכם סביב העולם ואת התאריכים שבהם תהיו בחופשה, ומקבלים בדואר חוזר רשימה מעודכנת של מקומות, כינוסים וכו' שבהם אתם עשויים לפגוש את החבר'ה.

הפנקס מאפשר לחשוף פרטים מסוימים רק לרשימה מוגבלת של אנשים. אנשים הנמצאים באותה רשימת תפוצה יקבלו הודעות אוטומטיות על שינויים במספר הטלפון של כל אחד מהם, שינוי כתובת ועוד, וכל אחד מהם יקבל איתות מיידי על מסך המחשב שלו כשמישהו מיקיריו מחובר לרשת.

http://www.planetall.com

2.

מי שראה את "אשה יפה" פעם אחת יכול אולי לפספס את זה, אבל לא מי שמקדיש את ימיו – כמו יוצר האתר הזה – לגילוי טעויות מביכות בסרטים: באחת הסצינות קורא ריצ'ארד גיר לגיבורה (השחקנית ג'וליה רוברטס) ג'וליה, בעוד ששמה בסרט הוא ויויאן; בסצינת ארוחת הבוקר ויויאן אוכלת לחמנייה, שאחר כך הופכת לפנקייק חצי אכול, ובתמונה הבאה לפנקייק שלם; ובאחת הסצינות נראית על ידה של רוברטס טבעת נישואים, אף על פי שהגיבורה היא, כמובן, רווקה. באתר מקוטלגות בדבקות ראויה לציון פאשלות ממאות סרטים. הכי מצחיקות הן טעויות מהסוג של עצמים או אירועים שלא מסתדרים עם התקופה שבה מתרחש הסרט, למשל טרקטור משנות ה־80 שמופיע ב"הגשרים של מחוז מדיסון", או התייחסות בסרט "בתולות הים" לאירועים מעולם הבייסבול שלא התרחשו אלא כמה שנים אחרי 63', השנה שבה מתרחשת העלילה.

http://ourworld.compuserve.com/homepages/E_Sandys/homepage.htm

3.

כדורגל מעולם לא היה ענף ספורט מקופח בכל הקשור לסיקור תקשורתי, אבל שירותי החדשות היומיים באינטרנט, שחלקם הגדול נולד וגדל בארה"ב, נטו תמיד להעדיף ענפי ספורט אחרים, וחובבי הכדורגל נאלצו לקבל את נתח המידע היומי שלהם כשהוא עטוף בתוצאות משחקי גולף, פוטבול, סקי והוקי קרח. אך לא עוד. השבוע ראה אור עיתון הכדורגל האינטרנטי היומי האישי הראשון, המחולק חינם ישירות אל תיבות הדואר האלקטרוניות.

"כדורגל 365" הוא יוזמה בריטית: עיתון יומי המיוחד כולו לחובבי כדורגל בבריטניה ובשאר העולם, המעוניינים לקבל דיווח שוטף על כל המהלכים החשובים בתחום הספורט האהוב עליהם: החלפות שחקנים, חוזים, רכילויות וכמובן תוצאות מעודכנות של משחקים חשובים בעולם. העיתון מציע אופציית עיצוב אישי: כל מנוי יכול לבחור את מועדוני הכדורגל שמעניינים אותו במיוחד, שחקנים חביבים, אירועי כדורגל בינלאומיים שהוא לא רוצה להחמיץ וכדומה.

http://www.football365.co.uk

להרשמה: themanager@football365.co.uk

4.

"טבלואיד", עיתון יומי חדש ברשת, הוא לא טבלואיד. אין בו סיפורים על חייזרים שאנסו חגבים במיזורי, או שום דבר בסגנון. כל הסיפורים בו אמיתיים לחלוטין. מה שמעניין בו היא צורת ההגשה. וזה דבר המערכת: "החדשות מהעולם מרטיטות, מוזרות ומצחיקות. אלא מה? אין לכם סיכוי להיתקל בהן בעיתונים הממוסדים, האפורים והמשעממים...", ועוד: "מה קרה לשערוריות של פעם? לשחיתות? לגיבורים הטובים ולגיבורים הרעים? כולם נטחנים עד דק בפרשנות משעממת של עיתונאים עייפים. 'טבלואיד' שם לו למטרה להחזיר לתחייה את האמנות המתה של הטבלואיד המקורי".

הכותרות ב"טבלואיד" גדולות וצעקניות, ההפניות בולטות והסיפורים מעניינים. ניתן גם לקבל את העיתון בדואר אלקטרוני. כדאי לנסות.

http://www.tabloid.net

5.

"ארמון הזדון" הוא צ'אט מסוג אחר: אירוע גרפי, שייקח אתכם לעולם הזוי ועוין, שממנו לא תרצו אלא לחזור – אסירי תודה – אל המציאות. זירת ההתרחשות היא אזור שכונות העוני של סן פרנסיסקו בראשית המילניום הבא, אחרי שהעיר הוחרבה ברובה בהפצצה. הרחובות הווירטואליים מלאי פסולת וכתובות גראפיטי מוזרות. בסמטאות האפלוליות אורבים אנדרואידים מאיימים, ורובוטים בעלי "חוסר בינה מלאכותית" מנסים למכור למתארחים סמים וחומרים מעוררי הזיות. נסו לדבר איתם, ותבינו שהמין האנושי הוא לא הפיתוח הטכנולוגי הכי גרוע עד כה. כל כללי הנימוס וההתנהגות המתורבתת שתרגלתם בעמל רב כדי לא להיזרק החוצה מחדרי צ'אט סטנדרטיים לא שווים כאן אגורה שחוקה. על מנת לשרוד ב"ארמון הזדון" תצטרכו לתת ביטוי לפן הגועלי והאנטי־סוציאלי שלכם.

"ארמון הזדון" הוא חלק מאימפריית הקהילות הווירטואליות של "הארמון", וההשתתפות בו כרוכה בתשלום דמי חבר שנתיים, אבל אחרי הורדת התוכנה, תקבלו תקופת ניסיון חינם, שתאפשר לכם להחליט האם אכן זאת היא תבנית נוף מולדתכם.

http://www.malicepalace.com

6. winamp לאניני טעם

בדרך כלל אומרים לנו לא להסתכל בקנקן, אבל יש מקרים שפשוט קשה לעמוד בפיתוי. מי שכבר מכיר את winamp, התוכנה לניגון קובצי mp3, יודע שחלק גדול מכל העניין זה הפוזה. זה לא שעצם שמיעת המוסיקה באיכות סי.די לא מספקת, אבל כמו בנהיגה במכונית, מגיע השלב שבו לא די בחדוות הנהיגה, ומתעורר הרצון לנהוג במכונית שתגרום לאחרים להביט אחורה בהערצה.

בשביל זה בדיוק קם האתר winamp mangled, שמציע נגני winamp בשלל עיצובים שפשוט קשה לעמוד בפניהם. יש למשל נגן בסגנון "קווייק 2", עיצוב אנלוגי עם מחטים מגנטיות, עיצובים מתקתקים וקודרים, והכל, כמובן, חינם. כל מה שצריך לעשות זה להוריד את הנגן (player) עם העיצוב הרצוי ולשמור אותו בספרייה, שיכולה לשמש גם להורדת נגנים עם עיצובים אחרים. לאחר ההורדה יש לפתוח את הקובץ באמצעות winzip, ולהפעיל אותו על ידי לחיצה כפולה. אם עדיין לא התקנתם את winamp, ואתם בכלל לא יודעים מה זה, זו הזדמנות מצוינת להתוודע לתוכנה.

באתר אפשר גם למצוא המון עזרים לתוכנת winamp. למשל, אגף שלם מיוחד לשעונים מעוררים: אפליקציות שהופכות את winamp לשעון מעורר בעל צליל נעים יותר מהזמזום הטורדני של השעון הטיפוסי. עוד ניתן להוריד באתר תוכנות רבות ליצירת קובצי mp3, ואפליקציות שמייצרות גרפיקה מדהימה בהתאם למוסיקה המנוגנת באמצעות winamp.

http://www.layer3.org/software/winampmangled.html

דפנה לוי־ינוביץ, דרור סויר, נטע גורביץ ואוסיר ירושלמי

HP LaserJet 4000 הסדרה החדשה.
לפניך הטיפול היחיד שהיא תזדקק לו

כדי להשאיר את המצפון שלנו נקי, אנחנו חייבים להודות: HP LaserJet 4000 החדשה תזדקק לניקיון מפעם לפעם, אבל הודות לטכנולוגיה החדישה והמדהימה שהיא מציגה, זה כל הטיפול שהיא תזדקק לו.

קלות מדהימה בהתקנה

HP LaserJet 4000 החדשה מצויידת במתקין האינטרנט החדש של HP ובתוכנת הבקרה מרחוק HP Web JetAdmin – המאפשרת גישה מרחוק ודיאגנוסטיקה בזמן אמיתי דרך האינטרנט.

קלות מדהימה בהפעלה

HP Transmit Once היא טכנולוגיה המבטיחה שכל הוראת הדפסה תגיע למדפסת רק פעם אחת – שימושית במיוחד במשלוח מספר רב של עותקים להדפסה (MOPy) טכנולוגית FastREt מעניקה איכות הדפסה של 1200dpi בגודל קובץ של 600 dpi ובזכות מעבד RISC 100 Mhz המדפסת מפיקה פלטים באיכות גבוהה, במהירות של 16 עמודים לדקה ומאפשרת פעולה קלה ללא תקלות ברשת. אך עיקר החסכון בזמן מתבטא בשימוש היום יומי, טיפול יעיל בנייר עם 3 מגשי הזנה המכילים כ–1100 דפי A4 וטונר המספיק ל– 10,000 דפים לזמן עבודה ארוך יותר.

וכדי להפוך את העבודה שלך לקלה ויעילה עוד יותר, הוספנו את טכנולוגית JetSend המאפשרת למערכות הציוד ההיקפי שלך להתקשר זו לזו.

HP JetSend Communications Technology
http://www.jetsend.hp.com

פרטים נוספים, תוכל לקבל אצל המשווק המורשה הקרוב אליך או באתר האינטרנט www.hp.com/peripherials

HP LaserJet 4000 החדשה –
חבר אותה, תדליק אותה, ותתחיל לעבוד.

WINNER Best of Information Technology BYTE BEST of SHOW November 1997 • Las Vegas

OFFICIAL SUPPLIER

לקבלת מידע נוסף ופרטים על המשווק הקרוב אליך התקשר עוד היום למפיצים הראשיים:
EIM: 177-022-6299 CMS COMPUCENTER: 177-022-4066
או באתר האינטרנט: http://www.hp.com/peripherials

HEWLETT® PACKARD

המשחקים המורדים ביותר ב"גיים־סנטר"
http://www.gamecenter.com

1. DirectX Drivers
2. Quake II
3. Jedi Knight: Mysteries of the Sith
4. Jedi Knight: Dark Forces II
5. Men in Black: The Game

חמשת התוכנות הפופולאריות ביותר ב־DOWNLOAD.COM
http://www.download.com

1. ICQ
2. WinZip
3. LView Pro
4. Paint Shop Pro
5. NetZip

פער המינים נעלם

יותר ויותר נשים מתחברות לרשת

נשים מהוות 45% מ־50 מיליון המשתמשים הקבועים באינטרנט בארה"ב. בחצי השנה האחרונה הפך מספרן של הנשים ב־AOL לגדול ממספר הגברים – 52% לעומת 48%. "החששות באשר לקשר בין מין לשימוש באינטרנט נמוגים במהירות", אמר צ'ארלי המלין, מחברת המחקר NFO אינטראקטיב.

ההתמקדות של AOL בנשים כוללת "אזור לנשים", "אלקטרה" שמו. עם זאת, ספקית המשחקים של AOL, BoxerJam (http://www.gameshow.com) "נדהמה" לגלות כי 70% מהשחקנים הן נשים.

"נשים מתחברות בשיעור גדול יותר", אומרת קנדיס קרפנטר ב־http://www.ivillage.com. וג'ודי טורק, ב־http://www.womensforum.com, טוענת כי "נשים גולשות לצורכי עסקים, טיולים ומחקר".

לא מה שהיה פעם

האקספלורר כלל אינו דפדפן, מודה סגן נשיא מיקרוסופט

זה כמה חודשים אומרים אנשי מיקרוסופט לכל מי שמוכן לשמוע, כי דפדפן האינטרנט ומערכת ההפעלה (חלונות) של החברה הם מוצר אחד. בשבוע שעבר, בדברו בפני קהל משקיעים במרכז סיאטל, הלך סגן נשיא מיקרוסופט, בוב הרבולד, צעד נוסף קדימה עם הטיעון הזה. "האינטרנט אקספלורר כלל איננו דפדפן", אמר, "בעבר הוא היה דפדפן".

נכון, קיים סמל נפרד לאינטרנט אקספלורר במחשב, אמר הרבולד. אבל הדפדפן הוא לאמיתו של דבר "מערכת הפעלה, ולא תוכנה בפני עצמה". קוד המחשב של הדפדפן "פרוזר" לכל אורך הקוד של חלונות 95 ובכך הפך אותם למוצר משולב, אמר הרבולד.

זוהי טענה עיקרית שמשמיעים מנהלי מיקרוסופט מאז הגיש נגדם משרד המשפטים תביעה על ביזיון בית דין באוקטובר. אנשי משרד המשפטים טוענים, כי מיקרוסופט עושה שימוש בחלונות – מערכת ההפעלה רבת העוצמה שלה, המפעילה את מרבית המחשבים האישיים בעולם – כדי לאלץ את יצרני המחשבים לקדם את האינטרנט אקספלורר.

בחודשים האחרונים חולק האינטרנט אקספלורר למספר גדל של משתמשי המחשבים האישיים – כיום כ־40% מהם – על רקע נסיונותיה של מיקרוסופט לזכות בנתח שוק גדול יותר על חשבון הנוויגייטור של נטסקייפ.

קארלה לואיס, מנהלת הקשר עם משקיעים במיקרוסופט, אמרה כי בעלי המניות מאמינים שהחברה תנצח בטווח הארוך. "אנו חשים שהשוק עושה את בחירתו", אמרה בעקבות נאומו של הרבולד. "ראו איך המניה שמרה על ערכה לאורך כל הדבר הזה". מאז אמצע דצמבר טיפסו מניות מיקרוסופט ממעט פחות מ־60 דולר למניה ל־80.6 דולר בשבוע שעבר.

הרבולד סיכם את דבריו בדוגמאות על ההתפשטות המהירה של האינטרנט. אירועים חדשותיים גדולים בינואר – מותם בתאונות סקי של מייקל קנדי וסוני בונו, הערכות באשר לפרשיות קלינטון־ג'ונס וקלינטון־לווינסקי, והוצאתה להורג של קארלה פאיי טאקר בטקסס – הכפילו פי שלושה את מספר המבקרים ב־MSNBC, אתר החדשות של מיקרוסופט.

אתרים מקוונים אחרים הפונים למשקיעים, רוכשי מכוניות וטיילים, מספקים רווחים בשיעור הולך וגדל גם כן. "אנו משוכנעים כי הכלים האלה יכולים להפוך למדיה ההמונית הבאה". בלי ספק הערכות אלה מוסיפות לחשיבות תוצאת העימות בין משרד המשפטים למיקרוסופט.

עבודה בטרנינג מעולם לא היתה פופולארית כל כך. אנשי שיווק בארה"ב החלו לכנות את המשרד־בתוך־הבית "סוהו" – רמז לשכונה הטרנדית במנהטן – ללמדכם שמי שעובד מהבית בפיג'מה עובד מהמקום הכי נחשב. תרומתה של חברת זירוקס לשמחה היא ה־WorkCentre העגלגל והקומפקטי: הוא מתחבר למחשב, וכולל ביצועים של פקס, מכונת צילום, סורק ומדפסת צבע. 499 דולר; פרטים באתר http://www.xerox.com.

מחשב ה־Pedion של מיצובישי שוקל פחות מקילו וחצי, והעובי שלו הוא 1.5 ס"מ. בתוך האריזה הדקיקה הזאת יושבים מעבד 233 MHz, ו־32 מגה־בייט RAM. אורך החיים של הסוללה קצת מאכזב, אבל על זה מפצה הרוחב הגדול יחסית של המקלדת, שמונע את הצורך להזמין גמדים כדי שיקלידו על הכפתורים. מחיר: 6,000 דולר; פרטים באתר http://www.mitsubishi.com.

הקהילה האירופית התקיפה בשבוע שעבר את הממשל האמריקאי על מה שכינתה "חוסר נכונותו להכיר באופי הבינלאומי של האינטרנט". הוויכוח הבינלאומי החל עם החלטת הממשל להפריט את המנגנון שהקצה עד כה כתובות IP לרשת. גורמים בקהילה האירופית טענו כי אין להעניק את הסמכות באופן בלעדי לחברה אמריקאית, ובאותה הזדמנות קבלו גם נגד העובדה שכיום רק חברה אמריקאית אחת (NSI) רשאית לרשום שמות דומיין לאתרים בעולם כולו. הסנאט האמריקאי יקיים דיון בנושא ב־23 במארס.

אינטל עוברת מסיליקון לשירות תמיכה. החברה תנסה להרחיב את אחיזתה בשוק על ידי Intel AnswerExpress – שירות תמיכה ממצה, המתיימר לפתור כל בעיה של בעליו בכל סוג מחשב. תמורת 49.95 לשלושה חודשים יקבלו החותמים שירות תמיכה טלפוני 24 שעות ביממה, שירותי זיהוי והשמדה של וירוסים, שירותי גיבוי ושיעורים בהפעלת תוכנות. "זה כמו אמא בקופסה", אומרים בחברה. "כולנו קנינו מחשבים אישיים, אבל מי מאיתנו באמת יודע להפעיל אותם?"

גם זה פתרון: אם אי אפשר להתגבר על הפחד של צרכנים להעביר את מספר כרטיס האשראי שלהם באינטרנט, אפשר לתת להם לעשות את מה שהם כבר מכירים – למסור את הפרטים בטלפון. זה הרעיון של חברת קישורית, המציעה שירות מענה אנושי 24 שעות ביממה, שבעה ימים בשבוע, לשירותם של גולשים מהססים. אתרים המשתמשים בשירותי החברה מוסרים את פרטי ההתקשרות כאופציה לתשלום בעבור מוצרים הנמכרים בהם.

רדיו תל אביב מעכשיו ברילאודיו, 24 שעות:
http://www.102fm.co.il

איך (לא) לפרוץ לפנטגון

חמישה צעדים פשוטים להאקר המתחיל, שרוצה למצוא את עצמו נרדף על ידי עשרות סוכני אף־בי־איי וניידות משטרה

דו"ח אמין

עידו אמין

כמה נפלא הוא העולם של האינטרנט, שבו גם אני ואתם יכולים להפוך להאקרים בינלאומיים, לחדור לפנטגון, להושיב על זנבנו את חוקרי האף־בי־איי, ממש כמו בסרטים. רוצים לשחק? הנה סיכום המידע שאספתי מפרשת "אנלייזר", המשרטט את המסלול לכל מי שרוצה לככב בסרטים מהסוג שמסתיים במרדף מכוניות בלתי נמנע.

האקינג, כמובן, אינה פעולה חוקית, אינה משתלמת ואינה מומלצת. אבל אנו נדון בעניין באופן תיאורטי, ולצרכים אקדמיים בלבד. נניח שאתם מעוניינים לפתוח בקריירה של האקר ולעשות הרבה רושם על השכנים, הקרלגות והמורים למתמטיקה. מאיפה להתחיל? מידע על שיטות פריצה תוכלו להשיג בארגון המתריע מפני פריצות, שהוזכר כאן בשבוע שעבר (http://www.cert.org). כפי שלמדנו בשיעור הקודם, באגים הפותחים פרצות מתגלים חדשות לבקרים, ובאתר הנ"ל תוכלו למצוא תיעוד של הפרצות האחרונות שטרם נחסמו.

אבל למה לעבוד קשה? נסו להגיע לשמות של עובדים בארגון שאליו אתם מנסים לפרוץ, והקלידו את שמם, או את שם משפחתם, במקום הסיסמה. זה יעבוד יותר פעמים ממה שאתם חושבים. ביקור פיסי בארגון עשוי להניב תוצאות פוריות, כי תגלו שלא אחת, הסיסמה לכניסה למערכת רשומה על הקיר. במקומות אחרים, שבהם המנהלים חריפים יותר, אינם מתירים שימוש בסיסמאות פשוטות. אבל מה לעשות והדמיון האנושי הוא איבר מוגבל, והסיסמאות חוזרות על עצמן. הררידו רשימות של סיסמאות מכל מיני מקומות באינטרנט, ונסו אותן. כל זה, כמובן, אולי יעלה מספיק אבק כדי שאדמיניסטרטור כלשהו ישים לב, אבל מה הסיכוי שזה יקרה? והרי אתם אוהבים להמר (או כמו שהאקרים אומרים, "אוהבים את האתגר").

כמובן, שבכל הפעולות האלה אל לכם להשתמש בחשבון האינטרנט שלכם, שכן הוא יוביל את הנפרצים ישירות אליכם הביתה. מה עושים? זה פשוט מאוד. מבקשים ממישהו רשות להשתמש בחשבון האינטרנט שלו. הוא, כמובן, יוביל את החוקרים אליכם הביתה – לכן חשוב שלא תכירו בחיים האמיתיים, אלא באינטרנט בלבד. בקיצור, עליכם למצוא אידיוט שנותן סיסמאות לאנשים שהוא לא מכיר. עם איכות אנושית כזו אצל חבריכם לפשע, הצלחתכם מובטחת.

אבל כדי שבטוח, בטוח, יתפסו אתכם, לא מספיק לבצע פריצה אחת. האף־בי־איי עובד קשה, ואין לו זמן לכל נודניק שנכנס לאתר נאס"א באופן לא־חוקי. למעשה, חשיבותכם שולית, משום שלא הוכחתם שאתם יכולים לעשות נזקים, או לגשת למידע במסדי נתונים (אלא אם עובד זה או אחר העתיק אותם, בניגוד לתקנות, למחיצתו האישית). אם אתם באמת רוצים להיתפס, עליכם לעבוד קשה ולאסוף סיסמאות כניסה לאתרים רבים, ואז לתת אותן לנער מקליפורניה שאפילו לא יודע את מה שקוראי המדור הנאמנים יודעים – שמספר ה־IP שלכם מלווה אתכם לכל מקום, ומאפשר לעלות על עקבותיכם האמיתיים. מאחר שהבחור לא יודע לנער את הזיהוי מעל עצמו, כל שימוש שלו בסיסמאות שנתתם לו יקפיצו את אנשי האף־בי־איי מרבצם וישלחו חוקרים אל דלת ספק האינטרנט של החשבון שלכם.

זה עוד לא מספיק כדי להגיע אל השלב האחרון, כי כזכור עדיין לא היה איש שראה אתכם, או שרשם את מספר החשבון האמיתי שלכם. ולכן, מה עכשיו? אתם, כמובן, מתראיינים לעיתון. אני אשמח מאוד לראיין אתכם, וכך גם עיתונאים אחרים. ואתם תעשו זאת לא בצ'אט או באי־מייל, אלא פנים אל פנים. כמובן, תתראיינו רק במדינה שבה ניתן באופן חוקי לאלץ עיתונאים לעשות דברים רבים.

ועכשיו, כשחוקרי האף־בי־איי יגיעו אל דלתכם, תוכלו לזנק אל תוך השברולט הפתוחה ולדהור בהיסטריה בכבישים, כשעשרות ניידות רודפות אחריכם.

נשמע כיף? רצף פעילות דומה מאוד למה ש[illegible]ר כאן זיכה את האנלייזר בתהיל[illegible]ה, למרות שלא הוכיח שבעצם השיג מידע כלשהו מתוך מחשב הפנטגון, אך לעומת זאת הוכיח שהוא חלש מאוד בכל הקשור לפעילות מחתרתית: תלמידיו וחבריו רשלנים, פטפטנים, ו[illegible]יים יותר מדי; הוא חשף, כנרא[illegible] את פרצופו וזהותו בעולם האמיתי, דבר שאף טרוריסט אמיתי לא היה עושה; והכי גרוע: הוא הפעיל את כל מנגנוני האזעקה וגרם למרדף בינלאומי אחריו – בינתיים מרדף וירטואלי, אבל כזה המנוהל על ידי גורמים רבים הדולקים אחריו באוטוסטרדות המידע. השאלה העיקרית כאן, היא מה בדיוק בסיפור הלוזרי הזה אנחנו אמורים להעריץ?

מעקב: שנת 2000

חבר הכנסת אפי אושעיה טרם ענה על הדואר האלקטרוני ששלחתי לו לפני שבועיים, ובינתיים בעיית שנת 2000 שהעלנו באותו הקשר שוב על סדר היום. הפעם, הממונה על הבנקים בבריטניה הודיע כי יסגור או יגביל בנקים ומוסדות פיננסיים שירגישו כי אינם מוכנים לשנת 2000. ברמיזה לארה"ב – שבה אישר הקונגרס חוק שי־חייב את הפיקוח הפדראלי לספק מודלים של פתרונות לבנקים – הודיע הממונה הבריטי, מייקל פוט, כי אינו רואה את פתרון בעיית שנת 2000 כחלק מתפקידו, אלא כהיבט של הגנת הצרכן. לכן, הוא לא יעזור לבנקים להתארגן: הוא יעניש אותם בחומרה אם לא יתארגנו בזמן.

בוועידה שהתקיימה ביום רביעי האחרון, הודיע פוט כי כדי לבחון את התקדמות הטיפול בסוגיה יבחן יחד עם רואי חשבון את רו"חות ההתקדמות של הבנקים. אלה שלא יתקדמו – לא יתקיימו.

אם כן, סיכום זמני: בינואר 2000 לא יהיו טיסות של חברת KLM, ייתכן שיהיו בעיות בחברת החשמל שלנו, וייתכן שבנקים בריטיים יפסיקו לפעול. מה הפלא שבבריטניה כבר לא מדברים על "בעיית שנת 2000", אלא על "פצצת שנת 2000"?

מעקב: יותר טוב מכסף

כתבה שפורסמה במגזין האמריקאי "אינטרנט וורלד" קוטלת את תקן הבטיחות של ויזה מכל הכיוונים: יש תלונות על קצב הפיתוח האיטי שלו, שעלול להכשיל כליל את השקתו; יש עדויות על הקושי להגיע להסכמה בדבר פרטיו, ומצוטטות תלונות מצד העסקים שתכננו להפעילו. התקן מגרסה 2 יוצג השנה, שנה לאחר המועד, והאנליסטים לא צופים לו עתיד מזהיר. "סוחרי האינטרנט אומרים ש־SSL (שיטת האבטחה של המופעלת כיום באינטרנט) עובדת מצוין בשבילם, אז למה הם צריכים להשקיע ב־SET?", אומר קרל האו, אנליסט מחברת פורסטר. אה, זה פשוט מאוד, מר האו, בוא אלינו לישראל – ותלמד איך משכנעים אותם.

בשביל מה אינטרנט

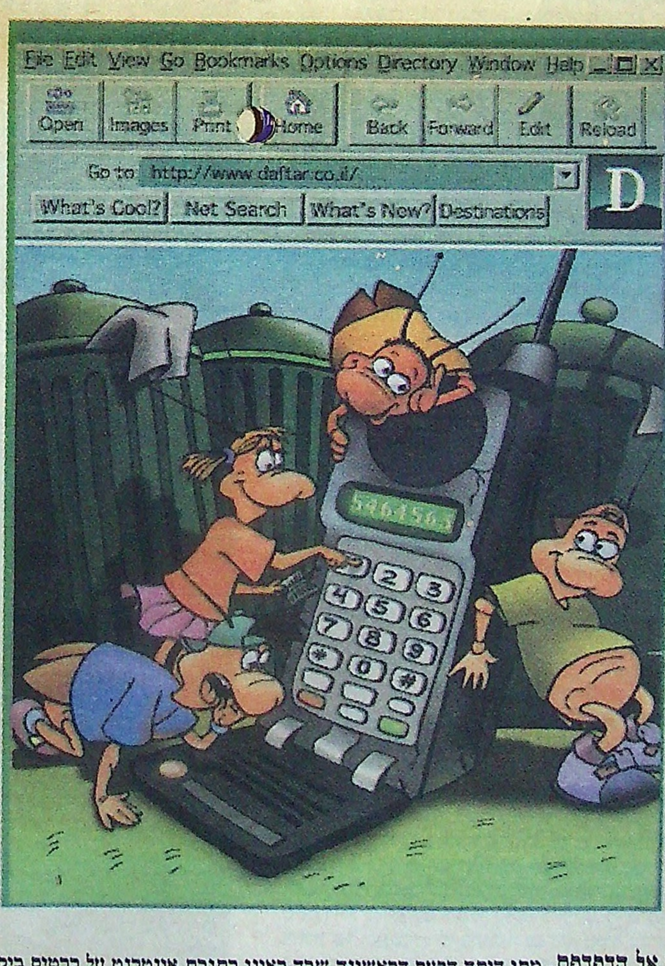
בשביל מה צריכים אינטרנט? השאלה הזו מסרבת להיעלם, בעיקר כי לא תמיד אפשר לענות עליה בקיצור. בכך היא דומה לשאלה "בשביל מה צריך טלפון?" וזו אינה אנלוגיה סתמית, כי גם בטלפון זלזלו בתחילת דרכו, כאילו מדובר בגימיק טכני שאיש אינו צריך באמת.

אז הנה בשביל מה צריך אינטרנט: השבוע קיבלתי טלפון מארה"ב, מחבר שחיפש מספר טלפון של האדון יוסף שומאכער (שם בדוי) בעיר ערד. "מה אני, מודיעין?" רטנתי, "למה שלא תתקשר ל־144 בעצמך?". הידיד הסביר שלשם כבר התקשר, בלי אינטרנט, ובשירות 144 לא מצאו יוסף שרמאכער בערד. הידיד ידע גם את כתובת המנוי, אולם בשירות 144 סירבו לחפש על פי הכתובת.

כישראלי לשעבר, הידיד האמריקאי לא איבד את התושיה, וניסה לגלוש לאתר של בזק. מה הכתובת? ברור, .http://www.bezek.com

כאשר האתר לא נמצא, ניסה ,http://www.bezek.co.il גם שם בלי הצלחה. זה קורה כל הזמן, מסיבה לא ברורה: הדומיין bezek.com דווקא נמצא ברשות בזק, אבל משום מה הם לא משתמשים בו, ומתעקשים שכל העולם ינחש שבזק כותבים עם Q. למזלו של חברי, הוא הגיע אלי, אחד מיודעי ח"ן שמכירים את הטיפ החיוני הזה.

וכך הגיע ידידי לאתר בזק. אלא מה? הקשר היה כה גרוע, עד שהוא נאלץ לעבור לאתר של דפי זהב, שגם הוא מציע את ספר הטלפונים הכללי, אך משום מה גם שם היה הקשר איטי עד בלתי נסבל, והמספר המבוקש לא הושג. לכן התקשר האיש אלי, כדי שאגלוש מישראל לאתר של בזק (!). מה לא עושים בשביל חברים? גלשתי לאתר, ובתוך דקה גיליתי את כל 15 השומאכערים הגרים בערד. סרקתי את כתובותיהם בעזרת המשקפיים שעל חוטמי, והגעתי למספר המבוקש. כל שנותר לעשות הוא לצלצל לארה"ב, ולמסור את מספר הטלפון לידידי. את זה העדפתי לעשות באמצעות "קווי זהב". הנה, בשביל זה יש אינטרנט!

מן הדפדפן אל הדפדפת. מתי היתה הפעם הראשונה שבה ראינו כתובת אינטרנט על כרטיס ביקור? שלט של חנות? מכונית? כל אלה מחווירים ליד כתובת האינטרנט של חברת דפתר הוותיקה, שמתנוססת עכשיו על מחברות מתוצרתה. אבל לא מדובר כאן בסתם פלירט עם עולם האינטרנט, אלא, כנראה, ברומן לוהט – שכן בדפתר עשו מעשה, ועיצבו מחדש את כריכתה של מחברת משובצת רגילה כמסך של דפדפן. במקום המיועד לכתובת האתר שאליו רוצים לגלוש, מופיעה כתובת החברה, ובמקום סמל נטסקייפ עם האות N מופיע סמל דומה מאוד, רק שבמרכזו האות D של דפתר. מי היה מאמין שהאינטרנט יעניק נופך קולי ומגניב ל... דפדוף במחברת חשבון? הדבר היחיד שטיפה פחות חינוכי הוא דמויות הבאגים המטפלים במכשיר טלפון סלולארי, ומעניין מה בדיוק הם עושים לו.

הציבור מפוחד ולכן הציבור משלם

ההאקרים בכותרות, וחברות האבטחה מרוצות. אבל ההאקר המקצועי הוא לא האויב של המשתמש הביתי: האויבים הם יישומונים עוינים שמפעילים את עצמם בתוך המחשב. לאלישים, חברה ישראלית, יש מוצר חדש שנותן תשובה טובה לבעיה. מה הפתרון, מה חושבים על זה בחברת פינג'ן, ואיך כל זה קשור לקונדומים

דרור פויר

ההגנה הכי טובה, במקרה של האינטרנט, דווקא אינה התקפה. בכל מה שקשור לאינטרנט, ההגנה הכי טובה היא פשוט ההגנה הכי טובה. ואגב, אין הגנה שהיא מספיק טובה. אם האקר ממש ירצה לפרוץ למחשב מסוים, כל מה שאפשר לעשות זה להפוך את העניין למאתגר יותר עבורו. אלה, פחות או יותר, הם החיים. וכמו החיים, גם תחום האבטחה הוא כמו נדנדה. כשמישהו מודאג, מישהו אחר נרגע.

כשהעיתונים מלאים סיפורים על אתרים מותקפים, האקרים מחוצ'קנים, יישומים עוינים, סוסים טרויאנים וסתם וירוסים מהדור הישן, הציבור נלחץ. וכשהציבור נלחץ, הוא יוצא לקניות. התוצאה: שוק אבטחת המידע והאנטי־וירוס גדל ב־25% בכל רבעון. והאם כל זה עוזר לאבטח את המחשב הביתי? לא בטוח. בשנת 93' היו מוכרים כ־2,000 וירוסי מחשב. נכון להיום יש כ־16 אלף.

ואם זה לא מספיק מפחיד, כדאי להסביר שהווירוסים הם הרע במיעוטו: הם רשומים, אפשר לעקוב אחריהם, ואפשר להסיר אותם מהמחשב. האספקטים הרומנטיים של הווירוס – החתימה, הפעולה הידועה מראש (אחרי הפעם הראשונה) והנטייה שלו להישאר במחשב – הם שהפכו אותו למטרה קלה, יחסית, בשביל חברות האבטחה.

אבל כשיש אינטרנט, גם תוכנת האנטי־וירוס המתקדמת ביותר לא מספקת הגנה מושלמת. הכל התחיל בכוונה טובה. ג'אווה ואקטיב־איקס, שתי שפות תכנות, מאפשרות לקובץ להיכנס אל תוך המחשב האישי תוך כדי גלישה, להפעיל ולהריץ את עצמו בלי שום התערבות מצד המשתמש. מהרבה בחינות, המחשב האישי שקוף לגמרי בפני התוכנות הללו. זה נחמד מאוד לראות ככה גרפיקה, אבל הניסיון האנושי מלמד, שאם אפשר לנצל משהו לרעה, מישהו כבר יעשה את זה.

כך הפך היתרון הגדול של ג'אווה ואקטיב־איקס לחיסרון הגדול ביותר שלהן. מהרגע שהן בתוך המחשב, כאמור, הן עושות כרצונן. אפלטים (יישומים קטנים) של ג'אווה או אקטיב־איקס יכולים להריץ יופי של אנימציה, אבל הם גם יכולים לחפש את הקובץ שבו נשמר מספר כרטיס האשראי. מה שנתן חופש פעולה למתכנתים ושעות של הנאה למשתמשים, הפך להיות כלי מצוין להונאות, גניבות, וסתם הפלות חוזרות ונשנות של הדפדפן. למזיקים הללו קוראים "יישומים עוינים", והיום הם הסיוט הגדול ביותר של חברות האבטחה.

הרשימה השחורה של הדורמן

ההפסדים בגלל בעיות אבטחה בחברות בגודל ממוצע (כ־1,000 מחשבים, על פי נתונים משנת 96') עמדו – בחברה עם הגנה מלאה – על 60 אלף דולר, ובחברה לא־מוגנת, על 1.8 מיליון דולר.

האינטרנט לא עשה את החיים קלים לחברות האבטחה, שעד הפיכתו לכלי עבודה סטנדרטי עיקר דאגתם היה דיסקט שהתקבל מחבר שקיבל אותו מחבר (אח, עידן התמימות). בגלל שהנפגעים העיקריים היו חברות מסחריות, ולא המשתמשים הפרטיים, הפתרונות הראשונים היו מיועדים לרשתות. וכאן צצה הנקודה הישראלית: חברת צ'ק פוינט המציאה את "פיירוול" – "קיר אש" שעמד בנקודת הכניסה למחשבי החברה ומנע כניסה של יישומים עוינים.

אלא מה, לקיר האש אין הרבה שכל. הוא פשוט חוסם בלי אבחנה, גם את הכניסה וגם את היציאה. לחלק גדול מהחברות זה לא מפריע – 70% מהחברות חוסמות לגמרי כל כניסה של ג'אווה ואקטיב־איקס למערכת שלהן. אבל מה עם החברות שצריכות אינטרנט (שמספרן הולך וגדל)? ומה עם המשתמשים הפרטיים?

כאן, פחות או יותר, נכנסת לתמונה עוד חברה ישראלית: פינג'ן. פינג'ן היתה הראשונה שהבינה את הכללים החדשים. התוכנות שלה (סרפינגייט, סרפינגשילד) כבר לא היו קיר. התוכנות שלה דומות יותר לדורמן קשוח שעומד בכניסה למועדון, שבמקום רשימת מוזמנים, יש לו רשימת "לא־רצויים". ברשימה הזו נמצאים כל היישומונים העוינים המוכרים. כשהם מנסים להיכנס למסיבה, הדורמן תופס אותם בצווארון ומעיף אותם החוצה.

השאלה המתבקשת היא, כמובן, ומה עם יישומונים עוינים חדשים, שעדיין לא נכנסו לרשימה? ובכן, הדורמן של פינג'ן לא כל כך טמבל. אם החברים לא הופיעו ברשימה, הוא מכניס אותם ללובי (אזור מוגבל בתוך המחשב) ובודק איך הם מתנהגים שם. אקט חריג, והם עפים, לא לפני שנכנסו לרשימה השחורה. התנהגו יפה – נותנים להם לרקוד. חוץ מהרשימות שסיפקה פינג'ן לדורמן, יכול בעל המסיבה, המשתמש, להגדיר את ההעדפות שלו בקשר למוזמנים. הדורמן, נציין, מזהיר את המשתמש בעזרת צפצופים בכל פעם שנרשם ניסיון כניסה חריג.

פינג'ן הפכה ללהיט – לשם החם של עולם האבטחה. חברות הפיירוול הגדולות בעולם אימצו את התוכנות שלה כחלק משלים להגנה. החברה, שנוסדה בינואר 96', השיגה יתרון על חברות האנטי־וירוס המובילות (ומק'אפי בראשן), שלא הספיקו להפנים את הכללים החדשים. היום נחשבת פינג'ן לחברה המובילה בעולם בתחום ההגנה מפני ג'אווה ואקטיב־איקס. עיקר העסקים שלה הם מול ארגונים גדולים, אבל יש לה גם מוצרים לשוק הביתי. המגזין "פורצ'ן" העניק לה את התואר "החברה הגזעית של השנה", והעיתונות המקצועית לא פוסקת מלהלל. בין לקוחות פינג'ן נמצאים חיל האוויר האמריקאי וחברות ענק.

פינג'ן הקימה את JSA (Java Security Alliance), איגוד של 16 חברות גדולות העוסקות בפיתוחי פיירוול. החדשות האחרונות מפינג'ן, אגב, הן שהמייסד והמנכ"ל, שלמה טובול, העביר את תואר הנשיא והמנכ"ל לביל לייונס. מדובר בצעד מתבקש. לייונס מומחה בהובלת חברות צעירות ומהפכניות למיזוגים רווחיים. טובול עבר להיות יו"ר מועצת המנהלים.

הדפדפן כארגז חול

אבל גם השיטה של פינג'ן היא לא ההתפתחות האחרונה בתחום. הסיבה העיקרית היא ששיטת הרשימות מסורבלת מעט: קשה לעמוד בקצב המהיר של התרבות היישומונים העוינים, והקורבן העיקרי הוא הגולש.

וכאן נכנסת לתמונה עוד חברה ישראלית, אלישים. אלישים הוקמה ב־84', עסקה בתוכנות אנטי־וירוס וכבשה נתח מכובד בשוק הישראלי. אלא מה, מדינה קטנה ישראל, והשוק העולמי תפוס על ידי ענקים. אלישים הבינה שככה זה לא ילך, והחליטה להתמקד באינטרנט. לפני כשנה התפרסמו מהנדסי החברה כשהיו הראשונים להציע טלאי לחור גדול בדפדפן אינטרנט אקספלורר (ראו "קפטן אינטרנט", גיליון מס' 1). בערך באותה תקופה הקימה אלישים את חברת הבת eSafe (שם קליט יותר), ולפני כשלושה חודשים יצא המוצר הראשון שלה לשוק: eSafe protect. ברשימת לקוחותיה: משרד הביטחון, משרד ההגירה האמריקאי, משרד החוץ ההולנדי, הביטוח הלאומי האיטלקי, בנקים, חברות גדולות ועוד. בסך הכל, יותר ממיליון מחשבים ברחבי העולם. ב־97' מכרה אלישים מוצרים ב־4 מיליון דולר. השנה היא צופה מכירות ב־10 מיליון דולר. לפי תחזיות המומחים וקצב גדילת השוק, זה לא בשמים.

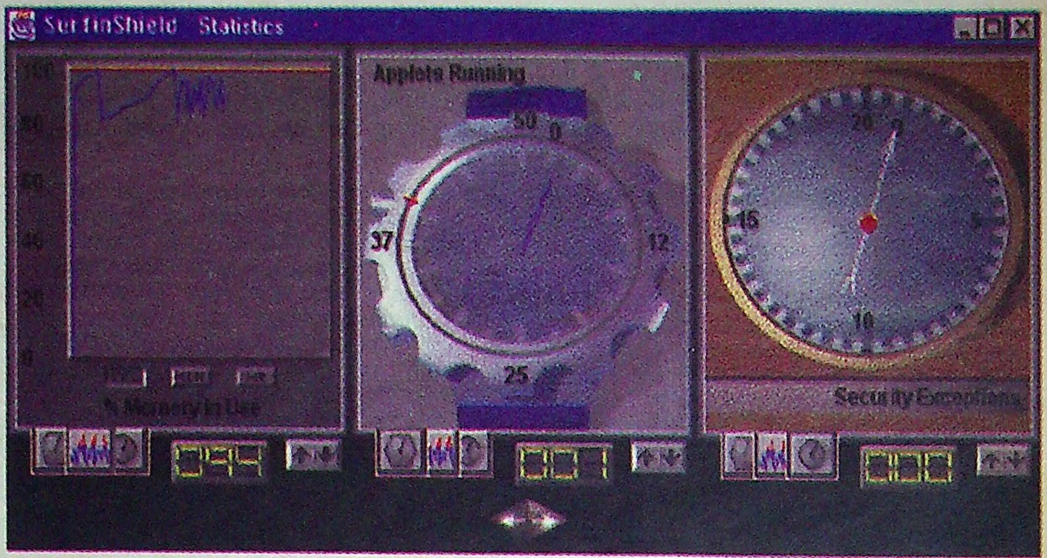
eSafe protect מגיע, כמקובל בשוק האבטחה, בכמה גרסאות: לפיירוול, לרשת ולמחשב האישי. אנחנו נתייחס רק לאחרונה, המשתמש הביתי – על פי "קפטן אינטרנט" – הוא החשוב מכולם. התוכנה זכתה בשבוע שעבר בפרס "בחירת העורכים" של "פי.סי מגזין". מתוך דברי השופטים: "מצאנו כי Protect 1.1 eSafe היא החבילה שנותנת את הפתרון החדשני ביותר לבעיית ההגנה על המחשב. הביצועים שלה מצוינים... הדרך שבה eSafe מתמודדת עם ג'אווה ואקטיב־איקס, מרשימה ביותר... החלק של האנטי־וירוס בתוכנה גם הוא מקיף ומרשים ביותר". אתר אחר כתב שמדובר בתוכנה סקסית.

לפני שנעבור לעיון מדוקדק יותר בתוכנה, נתעכב על השוני בין פינג'ן לאלישים. במבט ראשון, שתיהן מתעסקות בהגנה מפני יישומונים עוינים של ג'אווה ואקטיב־איקס. אבל הגישה שנוקטת כל אחת מהן שונה. אחרי המהפך הראשון באלישים (המעבר לרשת), הבינו שם עוד משהו. "הגענו למסקנה שהעיקר זה המכתבה (desktop), שם קורה, אם אפשר לומר, האינטרנט", אומר מתי זינדר, סמנכ"ל השיווק של החברה.

תצלום: יואב רוקאס

ישראל רנד, אלישים (למעלה) ומסך הפתיחה של eSafe Protect. העיקר לא לפגוע בהנאת הגלישה

שלמה טובול, מייסד פינג'ן (למטה) ומסך הפתיחה של "סרפינגשילד". "הכל זה שיווק"

העיקר, על פי אלישים, הוא לא להפריע להנאה של הגלישה באינטרנט, וככה זה מתבצע: דורמן (אחיו הקטן של הדורמן הקודם) עומד בכניסה למועדון, אבל הפעם אין לו רשימה, כולם יכולים להיכנס בלי הגבלה אל רחבת הריקודים: הדפדפן. אלא מה, כל הדפדפן הוא בעצם "ארגז חול" שאין ממנו יציאה. כשיישום עוין ינסה לצאת מארגז החול ולגשת אל ספריית קבצים אחרת, האסורה עליו, רק אז הוא ייחסם. נחמד.

אלישים אף הגדילה לעשות והמציאה מונח חדש (לפחות בתחום האינטרנט): ואנדליזם. מדובר בשם כולל לכל האיומים המגיעים מהרשת בדמות יישומים עוינים בעלי יכולת הפעלה עצמית. אבל לא רק ג'אווה ואקטיב־איקס, אלא גם פלאג־אינים, מידע המגיע בצורה של דחיפה (Push), בדואר ועוד.

לא מדובר רק בחידוש לשוני, מדובר באבחנה בין שני סוגי האקרים: התותחים הכבדים, מולם קשה מאוד להתמודד, ובעצם כמעט בלתי אפשרי. והקבוצה האמיתית, הגדולה והמסוכנת יותר, הוואנדליסטים. היום, וזה לא ירגיע אף אחד, קל מאוד לכתוב יישומים עוינים, ניתן להוריד חינם תוכנות שמחוללות באגים, וירוסים ושאר הצקות, וצוות ההיגוי של אלישים הגיע למסקנה כי השיטה הישנה (של פינג'ן) – רשימות וסריקה אחר קודים מסומנים – כבר לא פותרת את הבעיה.

eSafe נותנת פתרון כולל לבעיית הבטיחות ברשת. כך היא בנויה: 1. הגנת מערכת: ההגדרה לאן מותר ליישומים להיכנס, ולאן אסור. 2. מסנן תקשורת. מעין פיירוול אישי, המאפשר לקבוע לאן מותר לכל משתמש ללכת (נאמר, הורים שלא רוצים שהילד יגלוש לאתרי סקס, או לא יגלוש בכלל) ומעין תוכנת סייבר־פטרול המאפשרת להכניס רשימת מלים ואתרים אסורים. ניתן גם להגדיר פרוטוקולים מותרים ואסורים לשימוש, למנוע העברת מידע לא מוצפן, ואפילו להגדיר את זמני ההפעלה (אין אינטרנט בין 14.00 ל־16.00). המסנן הנ"ל, צריך להבהיר, מיועד להורים שיש להם ילדים טובים. ילדים רעים יפרצו אותו בקלות. 3. האנטי־וירוס הישן והטוב של אלישים. אפשרות לניקוי און־ליין ואוף ליין, כולל מידע על 16 אלף וירוסים מוכרים, עדכונים במשך שנה מהאתר של החברה, ואפילו קבלת חדשות בענייני אבטחה. כמו כן, מכירה התוכנה את כל סוגי הדחיפה המוכרים ותוכנות פופולאריות כגון ICQ, יודורה, MSOffice ועוד. התוכנה מאפשרת גם למחוק את זיכרון המטמון והעוגיות בכל פעם שמכבים את המחשב. והכי חשוב: התוכנה מצוידת באפשרות למידה. בימים הראשונים מומלץ לתת לתוכנית לרוץ במצב הזה, והיא תלמד את אופי הגלישה של המשתמש, ותציק לו פחות.

"קונדום עם חור"

התוכנה פשוטה מאוד להפעלה. ברירות המחדל שהיא מספקת עונות על הדרישות של המשתמש הממוצע, ומשתמש מקצועי יכול להיכנס פנימה ולהגדיר את התוכנה ביתר דיוק. הממשק שלה נוח ונעים לעין, והכי חשוב – יש לה גרסה בעברית (וגם באנגלית וגרמנית). מתי זינדר, מנהל השיווק: "תחשוב על התוכנה כמין קונדום וירטואלי. אתה יכול לעשות איתו חיים בלי להיפגע".

באלישים, מיותר לציין, מרוצים מאוד מההאקרים שעלו לכותרות. ישראל רנד, בן 31, מנהל הפעילות במזרח התיכון, אומר כי "אנשים לא היו מודעים כל כך לבעיות האבטחה האלה. עכשיו כן, וזה בגלל התקשורת. אנחנו מרגישים שהמודעות עלתה".

והמכירות?

"גם המכירות. אנחנו נמצאים היום באותה נקודת זמן כמו לפני שבע שנים, כשהתחיל הבלגן עם הווירוסים. החדירה של האינטרנט גדולה, גם אם נאמין רק ל־50% ממה שאומרים הספקים, ובאינטרנט אתה חשוף. חשוף לגמרי. עכשיו מתחילים להבין את זה. עד לפני שנה טענו ש־80% מבעיות האבטחה והפריצות הן פנים־ארגוניות. היום כבר מדברים על 56% בלבד ב־97".

ומה היתרון שלכם על פינג'ן?

"המוצר שלנו נותן הגנה מקסימלית וגם חופש פעולה ברשת. "ארגז החול" נותן מענה גם ליישומים העוינים של העתיד, או לפחות נמצא בעמדת פתיחה טובה יותר לתת מענה כזה, מאשר תוכנות החסימה. קצב ההתרבות הגדול של היישומים לא מאפשר עדכון תכוף כל כך. העדכון נעשה ברמת הווירוסים".

שלמה טובול, מייסד פינג'ן, גם אתה, יש להניח, שמח מהכותרות.

"כן. המודעות לנושא עולה, זמנים טובים".

ראית את התוכנה של אלישים?

"אין להם שום יכולת – זה רק שיווק. הם פשוט שמים את כל הדפדפן בארגז החול. פינג'ן לא נוגעת בדפדפן, אנחנו מוציאים את היישום מהדפדפן ומריצים אותו באזור מוגבל. מה שהם עושים זו סתם הרחבה לתוכנות האנטי־וירוס. אנחנו עשינו מהפכה. בשיטה הזו גם המשתמש הכי פשוט מאבד את החירות שלו".

"צורת ההגנה שלנו", ממשיך טובול, "היא מספר קווי הגנה שכל אחד שונה מהקודם. אי אפשר לחסום חסימה מוחלטת, זה כל אחד יגיד לך. בכל קו יש חורים, אבל כשיש כמה קווים, החורים מצטמצמים. קו ראשון הוא איך שהיישום מגיע, הוא נבדק, ואם הוא ברשימת העוינים, הוא נפלט מיד. אם לא, מנתחים אותו. עבר את המבחן, אנחנו מכניסים אותו לדפדפן, שם הוא נבחן שוב. מה שאלישים עשו זה לסנדל את כל הדפדפן ולהציף את המשתמש בהמון הודעות אזהרה וסתם להפחיד אותו. אחד הדברים הגרועים ביותר זה לתת תחושת ביטחון לא מוצדקת. הגנה לא טובה לא שווה כלום".

אבל ההגנה שלהם מצוינת.

"זה כמו ללבוש קונדום עם חור, עדיף כבר בלי קונדום".

ישראל רנד מאלישים, מה אתה אומר על זה?

"ברגע שיישום עוין מנסה לצאת, אנחנו מונעים. הנזק שנגרם, אם כבר, הוא רק במקומות המורשים. זה מרגיז, שבמקום שחברות ההיי־טק הישראליות יתחברו יחד ויכבשו את העולם, אז טובול בוחר להשמיץ. חבל".

סרפינגשילד של פינג'ן: 290 שקלים

http://www.finjan.com

eSafe Protect 1.1 של eSafe; 350 שקל. לקונים דרך הרשת: 49 דולר

http://www.esafe.com

את שתי התוכנות ניתן להוריד חינם לתקופת ניסיון של 30 יום.

קפטן יקר. הורדתי תוכנה והתקנתי אותה, ולאחר זמן מה החלטתי להסיר אותה. כשניסיתי לעשות זאת דרך אופציית ה־Add/Remove שבלוח הבקרה – התוכנה לא הופיעה שם. לא הצלחתי גם למצוא את הקובץ uninstall של התוכנית. איך בכל זאת אפשר להסיר אותה? האם יש תוכנה שיכולה לעשות בשבילי את העבודה?

שוקי

הקפטן משיב: יש כמה תוכנות שעשויות לסייע לך:

Add/Remove Cleaner היא תוכנית קטנטונת שאמנם אינה מוחקת אף קובץ בעצמה, אך היא עוברת על רשימת התרכניות שנמצאת ב־Add/Remove של חלונות 95 ומאתרת את מיקום קובץ ה־uninstall שלהן. תרומתה היא בהצגת תוכניות שאינן מוצגות ברשימה באופן הרגיל. התוכנית גם מאפשרת למחוק מהרשימה תוכניות שכבר הוסרו בעבר, ושמשום מה נותר ברשימה (וכידוע יש רבות כאלו). אפשר למצוא את התוכנית בכתובת: http://www.distortions.com/software/addrmclr.exe.

אם התוכנה הזו לא תעזור תוכל להוריד את Clean Sweep Deluxe מ: http://www.quarterdeck.com/cgi-bin/cleansweep.pl. תוכנה זו תסדר מחדש את הדיסק הקשיח שלך, ותעיף קבצים שאינם בשימוש ותוכניות שאין לך צורך בהן.

ולסיום, על מנת למנוע הישנות מקרים מסוג זה בעתיד תוכל להשתמש ב־Uninstall Manager, תוכנה שאותה יש להפעיל לפני התקנה של כל תוכנית, כדי שתוכל להסיר אותה בקלות לאחר מכן. להוריד מ: http://members.tripod.com/~umpage/umv12.zip.

קפטן שלום. היכן אוכל למצוא את האתר של חברת מחשבת? אני מעוניין במידע לגבי המשחקים שלהם.

אמיר

הקפטן משיב: כתובות של אתרים ישראליים אפשר לחפש במנועי חיפוש בעברית, כגון:

"וואלה!" (http://www.walla.co.il),

"דפי רשת" (http://dapey.reshet.co.il)

ו"תפוז" (http://www.tapuz.co.il) – שהוא הפחות מעודכן מהשלושה.

על מנת למצוא את הכתובת של אתר חברת מחשבת עליך לבצע את הצעדים הבאים:

1. היכנס למנוע החיפוש "וואלה!" והקלד את המלה "מחשבת".
2. לחץ על הכפתור "חפש".
3. בדף תוצאות החיפוש בחר ב"בית מחשבת", ואתה באתר! אם אתה עצלן במיוחד, הכתובת היא: http://www.scops.com.

קפטן שלום. האם יש תוכנה שממירה קובצי מקינטוש לקבצים שפי.סי יכול לקרוא?

הקפטן משיב: אם הורדת קובצי מק בינריים מהרשת, הרי ש־RK MacWin ב־http://rk.net/shareware/rkmsetup.exe מתאימה למשימה. אבל אם אתה רוצה לפתוח דיסקט או סי.די בפורמט מק, הרי שאתה נדרש לשירותיה של TransMac, תוכנה שאותה ניתן להוריד בכתובת ftp://ftp.huji.ac.il/pub/simtelnet/win95/diskutl/tm24u.zip.

קפטן יקר, חיפשתי שעות את האתר הרשמי של הדרדסים – אך אינני מוצא. אנא עזור,

רונלדו

הקפטן משיב: את מעונם הרשמי של היצורים הקטנים והכחולים הללו תמצא בכתובת http://www.smurf.com. Smurf הוא שמם הלועזי של הדרדסים. לינקים לאתרי דרדסים נוספים ניתן למצוא בכתובת: http://web.inter.nl.net/users/H.M.F.J.de.Wijs/mainpage.html.

קפטן יקר, כשאני נכנס ל־Preferences של הקומיוניקייטור אני מקבל הודעה שחסר לי DLL. היכן ניתן להשיגו?

הקפטן משיב: אם הגעת למצב בו חסר לך DLL(ים) – הרי שהגיע הזמן להתקין מחדש את הדפדפן. אם אבד לך קובץ ההתקנה, דלג ל־http://www.browsers.com והורד את התוכנה מחדש.

קפטן, האם תוכל להמליץ לי על עורך HTML?

הקפטן משיב: לצורך עריכת HTML מומלץ להשתמש ב־HomeSite, הניתנת להורדה ב־ftp://ftp.allaire.com/Evaluations/HomeSite/homesite3.exe. לעריכת JavaScript בדפי HTML קיים כלי מעולה – Dreamweaver – היוצר קוד לדפי HTML קיימים מבלי להפוך אותם לבלתי קריאים לחלוטין, כפי שעושים בדרך כלל כלים אחרים מסוגו. תוכל למצוא את התוכנה בכתובת:

http://download.macromedia.com/pub/dreamweaver/esd/dreamweaver.exe

האיומים על התפתחות המסחר ברשת מגיעים משני כיוונים שונים:
האנשים הפעילים ברשת להנאתם בלבד, וההגבלות המוטלות על טכנולוגיית ההצפנה

הדרך להפסדים רצופה כוונות טובות

אסתר דייסון

הרשת תהיה בעתיד הבסיס לפעילות מסחרית ערה. כולם – החל ביצרנים, דרך מתווכים וכלה ביוצרי תכנים – ישתמשו בה כדי להגיע ללקוחות ולשרת אותם. אבל עכשיו, אחרי המלים הבלתי נמנעות על עתידה הנפלא של הרשת, הרשו לי להסביר לכם למה לדעתי צפויים העסקים ברשת להיתקל בקשיים רבים הרבה יותר מכפי שמעריכים פרשנים.

את הרשת המתפתחת אפשר להשוות לעסקי המסעדנות. מסעדות הן עסק חם. הן מספקות דרך מצוינת להרוויח הרבה ממעט. לוקחים קצת מזון, ומוסיפים לו תוכן (שהוא בעצם נכס אינטלקטואלי) ועבודה (השקולה לתהליך אינטלקטואלי). בעסקי המסעדנות מדובר בתפריט, בעיצוב (כיצד לגרום לאוכל להיראות טוב בצלחת ולטפח את המראה הכללי של המסעדה), ובפרסום. "העבודה" מתבצעת במטבח (על ידי יישום תוכן התפריטים), ומה שיותר חשוב – ליד השולחנות ועל הבאר: בשירות הלקוחות, בקבלת הפנים החייכנית בכניסה, בכך שגורמים להם להרגיש שהם אורחים רצויים, בכך שזוכרים אותם ואת העדפותיהם בביקורם הבא.

ממעט מאוד "נכסים אינטלקטואליים" ו"תהליכים אינטלקטואליים" אפשר לייסד עסק תוסס. וכך יכול לקרות גם ברשת: עורך בעיתון המתמחה, נניח, בהוקי או בהליכי גירושים; איש פרסום; מעצב גרפי מוכשר.

כולם רוצים להשקיע במסעדות – וגם ברשת. הן "הדבר הגדול הבא". בכל יום מחליטים עוד שפים, מארחים ויועצי שיווק למסעדות להיכנס לעסקים בעצמם – בשביל עצמם. וברשת, עיתונאים מקימים מגזינים און־ליין, אנשי מכירות מכוננים חברות שיווק, וגרפיקאים מתמחים בעיצוב אתרים כדי לשרת את כל אתרי הסטארט־אפ האלה. קל למצוא מימון לכל הפרויקטים האלה, כי לכולם ברור שמסעדות ואתרים באינטרנט הם המפתח להצלחה במילניום הבא, או לפחות בעשור הקרוב.

כמובן שכעבור כמה שנים יתברר שאיש אינו יכול לאכול יותר משלוש ארוחות ביום, או להתייחד עם יותר מכמה אתרים ספורים ברשת. וגם הניהול בכלל לא קל. אופה דגול שמתמחה בבצקים ובמליות עלול להיות כישלון מוחץ בכל הקשור לניהול ספרי חשבונות. לשף מרקים אין שמץ של מושג איך לנהל את צוות העובדים. העיתונאי המתמחה בתחום מצומצם לא יכול לרתק קהלים גדולים מספיק, והמעצב הגרפי הוא כל כך גס רוח, שהלקוחות הפוטנציאליים שלו מעדיפים לפנות למתחרים.

ויותר מכך: כל הפרשנים והמיליונרים־לעתיד לא נותנים את דעתם על כל האנשים האחרים שמנסים להיכנס לאותם העסקים, ומה שיותר גרוע – לכך שקיימים אנשים אחרים שמציעים את אותם שירותים בחינם, לכך שבמקביל עדיין קיים מה שאני מכנה "בישול ביתי".

הדבר המעניין הוא, שבמובן זה הרשת ועסקי המזון נעים בכיוונים מנוגדים. המסעדות ושירותי המזון ההמוניים הפכו את התהליך של האכלת אנשים לעסק מסחרי. הרשת, לעומת זאת, הופכת את עסקי יצירת התכנים בחזרה ל"תעשייה זעירה", שאנשים רבים הפעילים בה עושים את העבודה אך ורק למען עצמם ולמען שכניהם (הווירטואליים), שלא על מנת לקבל פרס. בדיוק כמו שבישול ביתי נועד בעיקר להנאתם של בני המשפחה והחברים הקרובים. בחיים הרגילים זהו היוצא מן הכלל. ברשת, לעומת זאת, מדובר במציאות היום־יומית.

באחרונה, בכל פעם שאני מוזמנת לשאת דברים, אני שואלת את הקהל: כמה מכם מקדישים חלק משמעותי מהמשאבים שלכם – בין אם מדובר בזמן או בכסף – כדי להקים או לתחזק אתרים ברשת, שהגישה אליהם היא בלא תשלום? התשובה תמיד מפתיעה אותי: בדרך כלל, בין 20% ל־25% מהנוכחים מרימים ידיים. מדובר בהרבה מאוד בישול ביתי.

משמעות הדבר היא, כי כל האנשים והעסקים היוצרים בלהט תכנים לרשת, מתחרים גם בכאלה שמציעים את אותו הדבר בלי תשלום. משמעות נלווית היא, שיש הרבה מאוד אנשים בקרב הקהל הפוטנציאלי של בעלי העסקים ברשת, שמשקיעים זמן בכינון תכנים לאינטרנט לצורכי הנאה – ולא בצריכת החומרים המסחריים שמציבים המפרסמים והחברות ברשת.

במובנים רבים כמו בעסקי המסעדנות, גם ברשת ייווצר קרוב לוודאי שוק של ענקים שירוויחו כסף מחומר, משמות מותג וכו'. אבל מעט מאוד אתרים בינוניים בגודלם יצליחו. במקום זאת, יהיו פשוט אנשים שיקימו אתרים להנאתם. העסק הזה לא יהיה רווחי, אבל אנשים ימשיכו להצטרף אליו, בין אם משום שהם פשוט ירצו להינות, ובין משום שהם יקוו להיות בין אלה שיגרפו את הפרס הגדול.

קל להיות להקה של איש אחד ברשת, אבל לא קל להיות חברה של אפילו 20 עובדים – ולהתמודד מול כל אותן להקות של איש אחד.

גרדיאן

אימת ההצפנה

יחסן של ממשלות לאינטרנט הוא סכיזופרני. מרביתן נלהבות באמת מהצמיחה הפנומנלית שלו ומהאפשרויות שהוא מציע בתחומים כגון עסקים וחינוך. הן גם חשות שכל מדינה שתנסה לעכב את התפתחותו מסתכנת בכך שתצטייר כאווילית, וכסובלת מפוביית טכנולוגיה. מצד אחר, ממשלות רואות בתרבות החופשית של האינטרנט ובבוז שלו לגבולות לאומיים, אלמנטים חתרניים מטילי אימה. אף על פי שהמקור העיקרי של הדרישה הפופולארית לקבוע תקנות לאינטרנט הוא הקלות שבה מאפשר האינטרנט להפיץ חומרי תועבה או שנאה, באחרונה דווקא נושא ההצפנה עומד במרכז ויכוח על עתידו.

הדילמה הניצבת בפני ממשלות היא האם להציב את הצרכים של הלוחמה בפשע לפני אלה של ההגנה על פרטיותם של עסקים ואזרחים. בשבוע שעבר הודיעה ברית של שחקנים חשובים בתעשיית המחשבים, פעילים למען זכויות האזרח, פוליטיקאים דמוקרטים ורפובליקאים וכמה מהלוביסטים הקשוחים ביותר בוואשינגטון על כינון ארגון "אמריקאים למען פרטיות במחשב". המטרה של הארגון החדש היא לתת הד ציבורי נרחב למאבק נגד מדיניות ההצפנה של הממשל בארה"ב, ולמנוע חקיקת חוקים העשויים לפגוע בפרטיות.

כבר כיום אוכפת ארה"ב בקרה על ייצוא טכנולוגיית הצפנה. בלי ספק פגעה בקרה זו בחברות תוכנה אמריקאיות יותר מאשר ב"זרים הזדוניים", שנגדם היא כוונה. ובכל זאת, כמה מחוקקים הנתמכים בידי הבית הלבן מעוניינים כעת ללכת רחוק עוד יותר. שני חוקים הנדונים בקונגרס, בעידוד האף־בי־איי והסוכנות לביטחון לאומי, מבקשים לאסור על הפצת תוכנות הצפנה "קשות", אלא אם הקודים לפיצוח הצופן יימסרו קודם לכן להפצה לרשויות החוק. תוכנות הצפנה חזקות ונפוצות, טוענים האנשים הפועלים למען יותר "חוק" ויותר "סדר", מאפשרות לפושעים ולטרוריסטים לקיים קשר באינטרנט – בביטחון מלא. אם לא תינתן האפשרות לחדור לתיקים שלהם, לא יפוענחו פשעים נוראיים. לפי ההצעה, מפתחות ההצבעה יוחזקו כפיקדון בידי צד שלישי, ויימסרו לרשויות החוק רק בצו בית משפט.

זה אולי נשמע סביר, אבל התוצאה עלולה להיות הרסנית. אמון בהצפנה חיוני הן לסחר באינטרנט והן להגנה על פרטיות האזרחים. אם בעלי עסקים ידעו שניתן לחדור למסמכים מסווגים הנשלחים באינטרנט, הם לא ישלחו אותם. אם יהיה אפשר ליירט בקלות עסקות המבוצעות בכרטיס אשראי, לא יירכשו מוצרים. אם יהיה אפשר לקרוא מסרים בדואר אלקטרוני, הם לא ייכתבו. מי יוכל להבטיח שהמפתחות לא יפלו לידיים הלא־נכונות, שיהיה אפשר לסמוך על הצד השלישי "האמין", כי רשויות החוק לא ינצלו לרעה את הסמכות החדשה שלהן כפי שכבר נהגו בעבר עם סמכויות ישנות, דוגמת האזנות לטלפון?

קל להבין מדוע ממשלים נכנעים ללחצים של כוחות המשטרה שלהם. אף כי פוליטיקאים מעוניינים להיראות כמי שמקדמים את האינטרנט, הם מעוניינים עוד יותר שלא להיראות כמי שנוקטים יד רכה ביחסם לפשיעה. לאנשים האלה כדאי לחשוב על שתי הנקודות הבאות: ראשית, אם יחליטו על הטלת הגבלות נוספות על הצפנה תהיה התוצאה פגיעה בשומרי החוק – אך העבריינים בעלי המשאבים יצליחו להתגבר על כך. שנית, כדאי לפוליטיקאים להעיף מבט ברשימת המדינות שבהן כבר קיימות הגבלות על הצפנה: ביילרוס, סין, פקיסטאן, רוסיה וסינגפור. האם זו הרשימה שאליה הם רוצים להשתייך?

אקונומיסט

דואר אלקטרוני מעוצב

אפשר לשמור במחשב כל תמונה שנתקלים בה באינטרנט: זהו בדרך כלל הדבר הראשון שמספרים לגולש המתחיל, ותגובתו מאופיינת בהלם קל. וכך זה נעשה: עומדים על התמונה, לוחצים על הכפתור הימני של העכבר ועל Save Image As. לפני השמירה אפשר לצפות בתמונה על עמוד נקי של הדפדפן על ידי לחיצה על הכפתור הימני של העכבר ובחירה ב־View Image. ואפשרות נוספת: הורדה של התמונה ישירות כרקע של שולחן העבודה על ידי בחירה ב־Wallpaper Set As. אפשר גם לשלוח את התמונה לכל כתובת אי–מייל על ידי עמידה בעמוד מחוץ לשטח התמונה, לחיצה על כפתור העכבר הימני ובחירה באופציה Send Page.

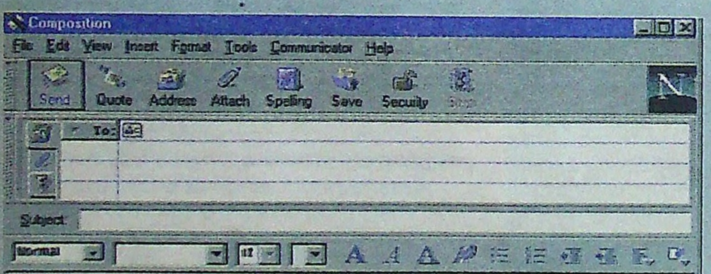
כל הפעולות האלה ניתנות לביצוע בעת הגלישה. אבל שליחה של דואר אלקטרוני מעוצב – כזה הכולל מלל מסוגנן ותמונות – מחייבת הורדה של אחד הדפדפנים המתקדמים: נטסקייפ קומיוניקייטור או אקספלורר 4. דואר אלקטרוני מעוצב אינו כזה שבאמצעותו נשלחים טקסט או תמונה המצורפים ב־Attachment, אלא קובץ שבו נכתב הטקסט ולידו ניתן להוסיף תמונה.

באפשרות "שליחת דואר" כלולים לחצנים לעיצוב מלל (הם מופיעים מתחת לשורת הנושא), הדומים מאוד לאלה הכלולים במעבדי תמלילים. שני הדפדפנים מציעים למעשה את אותם כלי עיצוב, ולכן ההסברים שלהלן נכונים לגבי שניהם.

הכפתורים, משמאל לימין, כוללים את סגנון הפיסקה (התפריט הנגלל שברירת המחדל שלו היא normal), סוג הפונט, גודל הפונט, צבע, הדגשה, הטיה, קו תחתון – עד כאן הכל מוכר. הלחצן הבא (בנטסקייפ בלבד) מאפשר לבטל את כל העיצובים הנבחרים, ולחזור לברירות המחדל. הכפתורים הבאים הם רשימה של תבליטים ורשימה ממוספרת, אפשרות הסטת פיסקה פנימה והחזרתה למקום שבו התחילה, ויישור הטקסט – לשמאל, למרכז או לימין.

הלחצן האחרון מאפשר להכניס אובייקטים למסמך. האובייקט הראשון הוא לינק. אפשר לרשום את הכתובת או פשוט להעתיק אותה מהדפדפן ואז להדביקה במיקום הרצוי בטקסט – אבל אפשר גם ליצור הייפרטקסט ממש, על ידי רישום מלה או צירוף מלים וקביעה איזה אתר ייפתח. לשם כך יש לרשום את הטקסט הרצוי, ואת כתובת היעד.

הלחצן Insert Object מאפשר להוסיף תמונה (בנטסקייפ מאפשר הלחצן הזה גם להוסיף קווים אופקיים כדי להפריד בין נושאים, או בין מלל לטבלאות). כדי להוסיף תמונה בוחרים מתוך התפריט הנגלל את סמל התמונה. התוכנה פותחת תיבת דו־שיח, שבה יש לציין את כתובת התמונה או את הקובץ שבו היא נשמרה. בהמשך יש לקבוע איך תופיע התמונה ביחס לטקסט, וניתן גם לשנות את ממדיה. בתום העיצוב יש ללחוץ "אישור", ולשלוח את היצירה לנמען.

קובץ דואר בקומיוניקייטור. לחצני העיצוב מופיעים בשורה התחתונה

עייף מקצב הגלישה באינטרנט?

קח מודם מהיר של USRobotics®

מבצע!

TRADE-IN

תן את המודם הישן שלך

קח מודם USRobotics

מקורי

במחיר 465 ש"ח

בלבד! (ולל מע"מ)

זכור לדרוש מהמוכר
תעודת אישור מקוריות!

USRobotics החברה המובילה בעולם בייצור ושיווק מודמים, מציעה לך להנות ממבצע TRADE IN יחודי:
תן את המודם הישן שלך מכל סוג, וקבל במקומו מודם חיצוני איכותי 33.6, הנושא תעודת אישור מקוריות של USRobotics
וכל זה במחיר מדהים - 465 ש"ח בלבד [כולל מע"מ].
מודם זה קל ופשוט להתקנה והפעלה, עם אחריות ל-5 שנים. אל תחמיץ את המבצע ואת ההזדמנות לרכוש מוצר מתקדם עם גב של חברה בינלאומית מובילה ועם שירות מעולה של מרכז התמיכה של USRobotics בישראל.

לקבלת שם המשווק הקרוב אליך, חייג:

1-800-60-70-50

- ניתן להזמין את נציגנו להתקנת המודם בביתך בתוספת תשלום.
- את המודמים שיאספו אנו תורמים לילדים נזקקים.

** המבצע עד גמר המלאי. החברה רשאית לשנות את תנאי המבצע בכל עת.*

3Com® USRobotics® כשחשוב לתקשר מהר

הישראלי המחובר

סיבוב בין חברי הקהילה הישראלית ב"אמריקה און־ליין". החרמנות, הפוליטיקה, הנימוסים, הגעגוע, משחקי החברה ושיעורי העברית. לפעמים מצחיק, לפעמים מעצבן, תמיד מוכר

מקס לויטה, ניו יורק

נתניהו 1: "קוראים לי בנימין נתניהו ואני צעיר במיוחד יחסית לראשי ממשלה ישראלים. אני נשוי אבל מתוסכל, התחביב האהוב עלי הוא לדבר על זה שהערבים לא מעוניינים בשלום והמשפט האהוב עלי הוא 'מעכשיו עושים את זה בדרך שלנו'".

בובית 76: "קוראים לי בובית ואני סטודנטית בת 19 שנולדה בישראל אבל חיה בניו יורק ולומדת בברנרד קולג'. יש לי שיער חום, עיניים ירוקות ומידותי הן 90, 65, 85. בשלב זה בחיי אני מעוניינת לפגוש בחורות שמעוניינות במין עם בחורות, כי אני חייבת מדי פעם לשבור את המתח בין כל העבודות והמבחנים באוניברסיטה. תכתבו או תשלחו תמונה ואשלח בחזרה".

אלה הן שתי דוגמאות לפרופילים של משתמשים ישראלים מהרשת המקוונת "אמריקה און־ליין" (AOL). מעבר לתוכן הרב שמציעה AOL, שחלקו הגדול בלעדי למשתמשיה, מאפשרת קהילת האינטרנט בת עשרת מיליון המנויים למשתמשיה לשוחח באלפי חדרי צ'אט, ולכל משתמש פרופיל שאותו הוא ממלא כראות עיניו, מעין תעודת זהות.

עקב היותה קהילה קטנה יותר מהאינטרנט הענק, המנוכר והרנדומלי, מאפשרת AOL קשר הדוק יותר בין המשתמשים. התוכנה של AOL מאפשרת שיחות פרטיות במקביל לשיחות בחדרים וכן ניתן לערוך חיפושים במאגר המשתמשים שבחרו למלא את הפרופיל האישי.

כך למשל אפשר למצוא מי כלל את המלה "ישראל" בפרופיל שלו, מי מחובר לרשת בזמן החיפוש, מה תחביביו, מצבו המשפחתי, עיסוקו, גילו והציטוט האהוב עליו. אפשר לעשות חיפוש בכל השדות.

מכיוון ש־AOL רואה עצמה כקהילת־על, יצרו קברניטי השירות מעין קהילות מצומצמות המסווגות על פי תחומי עניין, אזורי מחיה, גיל וכו'. לפני יותר משנה הוקם ב־AOL אזור ישראלי, כדי לאפשר למנויים הישראלים לתקשר זה עם זה באופן מסודר.

"סקסיאורית". בצ'אט שלה אפשר לשוחח בעיקר על בחורים, וקצת על ישראל

שש נחמות, ארבעה משה

כמו כל קהילה ב־AOL, כולל גם האתר הישראלי ברשת חדר שיחה פעיל במיוחד ולוחות הודעות. עיון בפרופילים שכוללים מילות מפתח הקשורות בישראל מעלה תוצאות מעניינות ומשעשעות ביותר. חיפוש אחר המלה "ישראל" מעלה מאות שמות, כמו חיפוש אחר המלה "ירושלים" או שמות ישראליים נפוצים כמו "כהן" או "לוי". אפילו חיפוש המילה "צפת" החזיר פרופיל של משתמשת צפתית אחת. ב־AOL מנויים גם מאות ירושלמים, 94 תל אביבים, 24 חיפאים, 7 רמת גנים, 8 קיבוצניקים ו־11 תושבי הנגב. חלק מהמשתמשים נמצאים פיסית בישראל אם כי מרביתם מציינים בפרופיל את המקומות האמורים כמקום הולדתם. מכיוון שתוכנת AOL אינה תומכת בעברית, מרבים המשתמשים הישראלים לכתוב בעברית באותיות לטיניות (היבריש).

גם בסעיף השם הפרטי בפרופיל אפשר למצוא שמות ישראליים רבים. חיפוש ראשוני העלה השבוע 7 נתניהו, 14 רוניתיות, 18 רמי, 4 משה, 6 נחמות, 5 פנינות, 4 אוהדים, 3 אהודים ו־27 ענתיות. החיפוש בפרופילים מאפשר גם חיפושים משוכללים יותר וכך ניתן לגלות, למשל, ש־37 משתמשים שכללו את המלה "ישראל" כוללים גם סקס בפרופיל שלהם.

חלק ניכר מהפעילות של הישראלים ב־AOL היא בתחום ההיכרויות. כך למשל נחמה, פקידת בנק בת 37 מניו ג'רזי שנשואה לקבלן בניין, בודקת את הפרופיל שלי אחרי שנכנסתי לחדר הישראלי ולאחר שיחה קצרה מציעה לשדך לי חברה טובה שלה. סירובי המנומס לא מספק אותה ובימים שלאחר שיחתנו היא ממשיכה לנסות להכיר לי את חברתה ענת, 24, מקליפורניה. ענת כותבת בפרופיל שלה שהיא אוהבת לרקוד ולשיר ושהיא חוסכת כסף ללמוד ו"מחפשת מישהו". בשיחה היא אומרת שיש לה כרגע חבר אמריקאי אבל מכיוון שבאוגוסט היא חוזרת לישראל, היא תעזוב אותו.

דנה, בת 23 מפלורידה, היא בת להורים ישראלים אבל נולדה בארה"ב. היא נורא אוהבת את ישראל ובילתה שם שנה וחצי בבית הספר לתלמידי חו"ל באוניברסיטה העברית. החבר הרציני האחרון שלה היה ישראלי וגם הבחור שאיתו היא יוצאת עכשיו הוא ישראלי בעל ייחוס. אביו היה שר בממשלת הליכוד אצל מנחם בגין אבל דנה מבקשת שלא אזכיר את שם משפחתו. היא לומדת משפטים, יש לה טלפון סלולרי ומכונית עם גג נפתח, היא נותנת שיעורים במכון כושר ובפרופיל היא כותבת שמלבד ספורט תחביביה כוללים קניות, דיבור בטלפון, קניות ודיבור בטלפון.

המשתמשת 'דינה ברזילי' היא רווקה בת 37 מניו יורק שמקדישה את כל הפרופיל שלה לחיפוש בן זוג. "אני מחפשת את מיסטר רייט" היא כותבת. "האם זה אתה?"

גרי, גרוש בן 41 שנולד בפולין, גדל בישראל וגר בניו יורק, ישלח תמונה למעוניינות. בפרופיל הוא מציין שגובהו 1.80 מטר, הוא שוקל 80 קילו ויש לו עיניים ירוקות וידיים רכות. גם "ישראלי 01", צלם מקצועי מאוהיו, הוא 1.80 מטר ומגדיר עצמו בפרופיל כ"רווק ומחפש". הוא חובב מוסיקה מזרחית ואת הכלבים שלו והציטוט שבו בחר

סרטים, בישול ויריות

גם הנטיות הפוליטיות של הישראלים המתגוררים בארה"ב באות לידי ביטוי. "זכריה" מעמיס את פרק הציטוטים בקללות נגד עירקים ופלסטינים, "מלחמה" פעיל בתנועת הנוער "יהודה הצעיר" ו"גארט", תלמיד תיכון מבית הספר צ'לטנהם בפילדלפיה, מציין בגאווה שנתניהו הוא בוגר בית ספרו.

"לוסקילי", תל אביבי טקסני, אבי גולדברג שמו, העובד כבלש פרטי, אומר שהוא מעריץ של בנימין נתניהו ומסביר ש"סדאם וערפאת לא יודעים עם מי הם מתעסקים". תחביביו כוללים קריאה, סרטים, בישול וירי באקדח. "זיוניסט15" תיכוניסט מלונג איילנד, מודיע שהוא מעריץ של דוד בר־אילן ומתגאה בכך שאף זכה לפגוש את יועץ ראש הממשלה. הוא מתכנן לעבור לישראל, להשתלב בפוליטיקה ולרוץ לתפקיד ראש הממשלה וקובע בציטוט ש"הדרך היחידה לשלום היא לתת מדינה לערבים... בקרקעית הים התיכון". "לוטוו700" יושב בחדר הצ'אט הישראלי ומקלל קללות איומות כל ערבי שנכנס עד שאחד המנחים מעיף אותו החוצה.

מוטיב הגעגועים גם הוא חוזר בפרופילים של הישראלים. "שטות", צעירה בת 16 ממישיגן מייחדת את הפרופיל כולו לגעגועים לישראל ומונה בראש תחביביה "ללכת לסופרמרקט של הקר־אופ בשיכון בבלי". היא מחפשת חתיכים ישראלים ובסעיף הציטוטים כותבת "חבר אתה חסר" ו"ישראל חזקה עם פרס".

"אליישראלי", סטודנט בן 24 מפילדלפיה שנולד בירושלים וגר בבאר שבע ותל אביב, מונה בין תחביביו את חוף הים בתל אביב, כאהוב עליו זה "להיות יהודי זו לא בחירה אלא זכות מלידה".

שרה בת ה־18 מניו יורק מודיעה בפרופיל שהיא מחפשת את היוסי שלה "או כל חייל ישראלי חתיך אחר" אבל "אני רוצה גדול" היא מוסיפה. "יפצ'וק", בוסטונית חובבת ריקוד וכדורגל, מחפשת מישהו לעבור איתו לישראל ו"הג'ינג'ית החמה", רווקה בת 37 מפלורידה מחפשת להכיר "יהודים בלבד". "תלאביבי1", בן 24 מקווינס ובמקור מתל אביב, מציין שתחביביו הם לפגוש נשים יפות וליהנות.

ויש גם את הנועזים יותר. "ג'ינג'ית1" הוא כינויה של משתמשת ששמה רונית, הגרה בניו יורק (במקור מתל אביב) כותבת שהיא חובבת סקס על החוף ובציטוט האהוב עליה אומרת ש"אהבה זה כמו הוריקן – בהתחלה יש הרבה שאיפות נשיפות ומציצות אבל אם אין בסיס חזק מאבדים את הבית".

"אוסדה", ששמו בישראל יאיר, קבלן מאטלנטה, נשוי בן 33 ואב לשניים, מציין בסעיף תחביבים שיחות ארוטיות וכמוהו גם "סקסי משה" חובש וסטודנט למחשבים מליטל רוק, ארקנסו, עיר מולדתו של הנשיא האמריקאי. "סקסיאורית" נעה על הקו ישראל־לוס אנג'לס ונותנת את כתובת עמוד הבית שלה. אורית בת ה־27 היא נערת חודש מאי בלוח השנה "סייבר בייבס" ובאתר שלה יש גם חדר צ'אט שמתנהלות בו שיחות לוהטות.

את השיא בתחום הסקס שברה המשתמשת "שרוןישרא" שמציינת את שמה – שרון מנור – וגרה לסירוגין במיאמי תל אביב וניו יורק. שרון היא רק בת־עשרה אבל תחביביה כוללים מין עם אמא (כך במקור), מין עם בנים, עם זוגות, ו.....ישראל. "אני אוהבת גברים מבוגרים", היא כותבת, ומזמינה את המעיינים בפרופיל לשוחח איתה על מין וגם קצת על ישראל.

חדרי שיחה ישראליים באינטרנט, "ידיעות אחרונות", במבה וביסלי. "אני שרוף על ישראל" הוא כותב, "אני חוזר הביתה עם סיום לימודי. אם לא מחר אז מחרתיים. אין כמו ארץ ישראל יפה וגם פורחת".

הפעילות הישראלית העירנית ב־AOL מביאה גם למפגשים מרגשים במיוחד. "אילנה210" סיפרה שהיא ברשת כבר שלוש שנים ופגשה המוני ישראלים, ביניהם שכנה שלה שלא הכירה לפני כן וכיום הן חברות טובות. סיפורה של "אמא39", נשואה ואם לשלושה, במקור ממושב מבטחים שבנגב, הסתיים באופן קצת עצוב. היא גרה בניו יורק כבר 15 שנה ולפני כמה חודשים פגשה בחדר הישראלי בת מושב שלא ראתה 18 שנה, הגרה כיום בדלאס, טקסס. מרוב התרגשות שכחה "אמא" לקחת את מספר הטלפון של חברתה האובדת ולמרבית הצער הן איבדו את הקשר אחרי שהחברה הטקסנית סגרה את החשבון שלה ב־AOL. ויש גם את "ג'וקול" מניו ג'רזי ו"חיפה1991" מטקסס, שני חיילים אמריקאים ששירתו במלחמת המפרץ בסוללות הפטריוט בישראל. "חיפה" אף כתב ספר על החוויה, לאחר שחזר לארה"ב.

חוויות של מהגרים

האתר הישראלי ב־AOL מזמין משתמשים ישראלים לכתוב על חוויות ההגירה שלהם ומפרסם אותן במקום בולט. מרבית המשתמשים מציינים שהסיבה העיקרית למעבר היתה בריחה מהמלחמות והמתח בישראל. ס. בראון ממרילנד כותבת שבמשך שנים רבות לא הצליחה "לברוח" מישראל עם ארבעת ילדיה מכיוון שהממסד הדתי לא איפשר לה לעזוב את ישראל בעקבות מקרה גירושים מסובך "ורק יומיים לפני מלחמת המפרץ הצלחנו סוף סוף לעזוב את המדינה עם כמה מזוודות לקראת התחלה חדשה".

גם "ונוס" עזבה את ישראל עם הוריה שנדדו מערבה "על מנת לברוח מכל המלחמות". ההתחלה היתה קשה, היא מספרת, "אבל אחרי שעברנו מניו יורק לג'ורג'יה אני חושבת שהמעבר לארה"ב היה ההחלטה הכי מוצלחת שהורי עשו עבורי". למרות זאת חזרה ונוס לישראל לפני שנתיים כדי לשרת בצבא, "מה שגרם לי להבין כמה אני אוהבת את ישראל". גם "מושה555" מספר שעזב את ישראל בגיל צעיר אבל בקרוב הוא חוזר כדי לשרת בצבא.

טוני מבוורלי הילס הגיע לארה"ב בגיל עשר, אחרי שהמשפחה החליטה לזרז את עזיבת הארץ עם פרוץ מלחמת המפרץ. הוא כותב שהמעבר היה קשה אבל היום, שמונה שנים מאוחר יותר, הם גאים ומאושרים בחייהם החדשים והנוחים.

ואם היית תוכי?

טקסט משעשע במיוחד באתר הישראלי הוא המדריך של ג'ין לסקי למבקרים בישראל כיצד להתנהג עם המקומיים בארץ הקודש: "אם ישראלי מצקצק בלשונו פעם אחת אל תיעלב", כותבת לסקי. "זה לא אומר שהוא לא רוצה לדבר איתך יותר אלא רק שהוא לא מסכים איתך על משהו. אם מישהו מושך בכתפיו זה אומר שהוא כועס, במיוחד אם הוא סופק כפיו תוך כדי כך", ממשיכה הכותבת חדת העין במלוא הרצינות. "אל תחשוב שאם ישראלי מזמין אותך לקפה בלובי של המלון הוא לא מתייחס ברצינות לעסקים איתך. זהו מקום מקובל לעשות בו עסקים בישראל".

לסקי ממשיכה וממליצה לקוראים ללמוד לאחר קצת לפגישות עם ישראלים "אבל אם אתה מאחר ביותר מחצי שעה, תודיע". הסעיף הבא עוסק בתקשורת פיסית והכותבת ממליצה למבקרים "לשמור על קשר עין בזמן שיחה עם ישראלי, אחרת יתקבל רושם שאתה לא מעוניין וגס רוח". היא מסיימת באזכור תנועות ידיים הנפוצות אצל ישראלים בעת השיחה אך מזהירה את המבקרים בארץ הקודש שלא לעשות תנועות ידיים בעצמם, "כי בן שיחך יחשוב שאתה מחקה אותו או צוחק עליו".

האתר כולל גם קובץ אודיו של ההמנון הישראלי שניתן להורדה, רשימת מתכונים ישראליים ולוח אירועים של הפעילויות בחדר הצ'אט הישראלי. הפעילויות כוללות שיחה על נשים בישראל עם המנחות בוג וגולדה, משחק "האם" (if) עם המנחים ושיחות פתוחות עם המנחות לאה וציפי ורוח, קורס בעברית עם המנחים קיילה וצ'י, שיחת ציונות עם המנחים חי וריקוד וכמה אירועים נוספים. בזמן השיחות מנהלות המנחות את החדר ביד רמה ובזרוע נטויה. כשהעזתי לדבר בעברית עם משתמשים אחרים במהלך משחק האם – שכולל שאלות כמו "אם היית טייס והיית צריך לבחור יעד מה

האתר מזמין משתמשים לכתוב על חוויית ההגירה שלהם. מרבית הישראלים מציינים שהסיבה העיקרית למעבר היתה בריחה מהמלחמות ומהמתח בישראל. רובם חושבים שזו היתה החלטה מוצלחת

היית בוחר" או "אם היית כותב ספר באיזה נושא היית בוחר" או "אם היה לך תוכי והיית צריך ללמד אותו מלה אחת מה היית בוחר" – ננזפתי בחומרה על ידי המנחה שהודיעה לי שאם לא אפסיק לשוחח בעברית היא תעניש אותי.

לא עזרו לי הטיעונים שזהו חדר ישראלי ואיפה אדבר בעברית אם לא כאן. ריקוד היתה קשוחה. כשהמנחים אינם בחדר מתנהלת שיחה ידידותית יותר בעברית, כמו למשל זו שהתנהלה כשנכנסתי לחדר ומישהו שאל את המשתמשת דפנה אם היא זוכרת את "על ראש הגבעה עומדת פרה". השיחה התגלגלה לדיון באיזה שעה לשלוח את הילדים לישון אבל כמה דקות אחר כך נכנסו ריקוד וגולדה והודיעו שעכשיו משחקים ואסור לדבר על דברים אחרים.

המנחים מדברים בשפת חדרי הצ'אט עמוסת הסימנים המעיקים ובמהלך נסיונותיהם להשרות אווירה עליזה הם שולחים צחקוקים וחיבקוקים לכל עבר. כשמישהו ניסה לערוך הצבעה בנושא רצח רבין הודיעו המנחות שהצבעות הן בניגוד לכללים.

לפעמים מבקרים בחדר הישראלי ערבים המנויים על AOL, ובדרך כלל הם זוכים ליחס עוין. התעניינותי במוצאו של משתמש שכינויו "PLO צ'יף", עוררה רטינות מצד המבקרים האחרים בחדר אבל לפני שהוא עזב בבושת פנים הצלחתי ללמוד ממנו שהוא גר בניו ג'רזי אבל במקור הוא מקלנדיה (עטרות), שליד ירושלים. למחרת הודיע מישהו לפתע ש"זהירות, יש ערבים בחדר", ולרגע הרגשתי כמו בסרט "מציצים" כשהאשה במקלחות התחילה לצעוק פת"ח פת"ח. המשתמש "לוטו700" קרא להם "ערבושים מסריחים" והודיע שכל הערבים הומואים ושייצאו מהחדר.

שיכון ותיקים

מי שמאס ביוזנט מטעמים של בלגן, דואר זבל והודעות מעליבות, מוזמן לנסות את יוזנט 2, שם יש כללים ברורים

"במשך שנים ניסינו לשוחח על הרעיון בכל מיני קבוצות דיון, עד שפתאום הבנו, שביוזנט הכל עובר כמו במועצה הקלינגונית העליונה: אם אתה רוצה משהו, הדרך היחידה להשיג את זה היא לקום ולעשות את זה בעצמך". הדובר: פיטר דה סילבה, אחד מחברי הוועד המנהל של יוזנט 2, רשת קבוצות הדיון החדשה שבששת חודשי חייה הראשונים הספיקה לצבור, בו בזמן, גדודי מעריצים ועדרי מתעבים.

יוזנט 2, להבדיל מג'ונגל קבוצות הדיון המקורי, אינו מקום דמוקרטי, פתוח לכל וחסר מעצורים, אלא אזור שבו שולטים מושגים כמו סדר, בקרה, ביקורת, חוקים ופסקי דין. את העניינים שם מנהלים "צארים", ויש גם ועד מנהל עליון, שבסמכותו לקבוע גזר דין מוות.

היוזנט, רשת קבוצות הדיון המסועפת המקורית, צמחה והתפתחה בטבעיות, ובלא הכוונה מלמעלה. קבוצת אנשים שחלקו תחביב או עניין משותף, יכלה להקים אזור דיונים, וכל משתמש יכול לשלוח ולקרוא הודעות מכל קבוצה. לכל קבוצת דיון יש תתי־קבוצות שהסתעפו ממנה, ואלה התפצלו שוב ושוב לתתי־קבוצות ממוקדות עוד יותר, וכך עד אין־סוף.

היוזנט זוכה גם לביקורים של אורחים לא־רצויים ולתופעות כמו משלוח אלפי עותקים של אותן הודעות, דבר שיוצר פקקי תנועה איומים ברשת (ספאם); הודעות מעליבות ועוד.

פיטר דה סילבה ופול פיליפס, המעידים על עצמם כי הם מוותיקי המשתמשים ביוזנט, החליטו לברוח מ[illegible], ולהקים לעצמם יוזנט אקסקלוסיווית, שתסנן את הבאים בשעריה, ולא תאפשר לכל אחד לפתוח את הפה בכל נושא. יוזנט 2 היא למעשה שיכון הוותיקים של היוזנט. "הכל מנוהל על ידי מתנדבים", אומר פיטר דה סילבה, "שכל אחד מהם נושא בתואר צאר, וממונה על נושא דיון מסוים. כל צאר מחליט איזה קבוצות דיון יוקמו בתחום שלו, ומוסמך לאשר הקמת תתי־קבוצות".

צארים?

"כן, השמות והאווירה הימי־ביניימית היו נחוצים כדי לעשות את התפקיד אטרקטיווי. קשה להניח ששמות כמו "שרתים אלקטרוניים" היו מביאים הרבה מתנדבים".

והם הממונים על הצנזורה?

"זה חסר משמעות לדבר על צנזורה באינטרנט. צנזורה יכולה לבוא רק מצד גוף ממשלתי. אנחנו מדברים על ספקי שירות פרטיים, שרשאים באופן טבעי לסנן את מה שעובר דרך המחשבים שלהם. אין מבחני כניסה, ואין נושא שאנחנו לא מוכנים לדבר עליו. אנחנו מקבלים בזרועות פתוחות כל אחד, ורוצים ליצור סביבה בטוחה לדיונים".

יותר מ־200 ספקי אינטרנט ברחבי העולם כבר התחברו ליוזנט 2, וכמה עשרות ספקים מאפשרים ללקוחות שלהם לקרוא הודעות הנשלחות לקבוצות דיון של יוזנט 2, אבל עדיין לא לשלוח תגובות משלהם.

"המוטו שלנו", אומר דה סילבה, "הוא 'כללים ולא כלים'. אנחנו לא משתמשים בתוכנות לסינון הודעות, במקום זה קבענו רשימת חוקים וכללים, ואתר שלא עומד בהם ההודעות שלו מסולקות. מצד שני, אנחנו מעודדים את האתרים להשתמש בתוכנות סינון, כדי להבטיח שלקוחותיהם לא ישלחו חומר לא מתאים ליוזנט 2".

איזה חוקים?

"יש רשימת חוקים שהוועד המנהל קבע, ביניהם איסור מוחלט לשלוח הודעות שפוגעות או מעליבות קבוצות מסוימות בכוונה, אסור לבצע ספאמינג, ואסור לשלוח

דה סילבה. רק רצינו קצת שקט

אותה הודעה ליותר משלוש קבוצות דיון בבת אחת, כדי לא לפקוק את הרשת. ההודעות חייבות לשאת את שם השולח וכתובת האי־מייל האמיתית שלו. אנחנו לא מקבלים הודעות אנונימיות".

ואיזה אמצעי אכיפה יש לכם?

"אתר שלא מקפיד לשמור על הכללים מוכרז על ידינו כאתר לא יציב. אחרי כמה אזהרות, אם מנהלי האתר לא מטפלים בבעיה, אנחנו גוזרים עליהם גזר דין מוות".

סליחה?

"גזר דין מוות משמעו סילוק מוחלט מיוזנט 2. כל חומר שיישלח משם יחסם".

הטון החינוכי שמאפיין את יוזנט 2 לא מרתיע משתמשים פוטנציאלים. לפי Wired, סקרים שנערכו לאחרונה בארה"ב גילו כי חלק נכבד מן המשתתפים בקבוצות דיון הביעו שביעות רצון מהרעיון שיש מי שמפקח על העניינים".

כמה הודעות ביום אתם מבטלים?

"בערך 20. בדרך כלל אנשים מכבדים את הכללים".

קבוצות הדיון הקיימות, החוקים, הכללים ואיך לשכנע את ספק האינטרנט להתחבר ליוזנט 2:
http://www.usenet2.org

דפנה לוויינוביץ

מי נגד מה

תוכנה חדשה ממפה את היוזנט המקורי

ההערכות הלא־רשמיות אומרות כי בכל יום שולחים בערך 50 אלף איש הודעות לקבוצות הדיון של יוזנט, וקהל גדול פי 20 קורא את דבריהם בשקיקה. אין חוקים, אין כללים ואין פיקוח. מרק סמית, סטודנט לסוציולוגיה באוניברסיטת קליפורניה, מנסה בימים אלה להכניס קצת היגיון במהומה באמצעות מיפוי אינטנסיווי של קבוצות הדיון הללו, על ענפיהן. סמית כתב את "נט סקאן", תוכנה הסורקת מדי יום ביומו את אוקיינוס היוזנט וממפה אותו: כמה הודעות נשלחות ולאן, באיזה שעות נעשה ביוזנט שימוש רב ביותר, וכו', כל זאת, מתוך כוונה לשמש כלי למחקר סוציולוגי של היוזנט ולאפשר למשתמשים לנצל את היוזנט בדרך פורייה יותר.

כדי להשתמש בנט סקאן יש להקליד שם של קבוצת דיון או נושא והתוכנה מעלה מיד נתונים עדכניים מלאים, כולל מידע בצורת גרפים, טבלאות ומפות.

http://netscan.sscnet.ucla.edu

עדיעת הגולשים

אתר הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain

ענפי ספורט משונים

זורבינג

"מזרבבי כל העולם התאחדו", זו הסיסמה המקדמת את פני הבאים בשעריו של האתר המיוחד לספורט חדש שנולד בניו זילנד, אבל כובש לעצמו פינה חמה בלבם של הנועזים בכל העולם. הזורבונאוטים, כפי שהעוסקים בזורבים מכנים את עצמם, זוחלים לתוך מה שנראה כמו כדור ים מנופח גדול, ומתגלגלים במורד גבעות והרים, אל תוך אגמים ונהרות ועמקים מוריקים, כשהם נהנים בדרך מפרץ אדיר של אדרנלין. למה, איפה, כמה זה עולה, מי עושה את זה, חדשות, הדרכה, זורבינג לילדים קטנים ואיך להשתלט על הטכניקה על מנת לעבור לספורט המשוכלל יותר "הידרו זורבינג", כל זאת באתר צבעוני ואטרקטיווי מאוד.

http://www.zorb.com

היכרות ראשונה עם הזורבינג והבלון השקוף הענק שבאמצעותו מזדרבבים:

http://outside.starwave.com/magazine/1296/9612dispre.html

במבוא לענפי ספורט חדשים התובעים לא רק שרירים אלא גם לב איתן תמצאו ראיונות עם אנשים העוסקים בקפיצות עם חבלים בין עצי ענק, או מזנקים ממטוסים כשלרגליהם מגלשיים הישר אל מדרון הסלאלום הענק:

http://www.adren-a-line.com

גלישה עירונית

על מדרונות הקרח של נגאנו נראתה הגלישה במזחלת מהירה טבעית, גם אם מקפיצת לבבות. כשאותה גלישה מתרחשת ברחובותיה של עיר, על גבי אספלט, קשה עוד יותר להאמין שמישהו עושה את זה מרצונו חופשי. "סטריט לוג'" קוראים לספורט הזה, והמתחרים בו נשכבים על מזחלות העשויות אלומיניום ומצוידות במושב זעיר וגלגלונים מתוחכמים, צוברים תאוצה ולבסוף דוהרים במורד הרחוב במהירות המגיעה ל־150 קמ"ש. כל אירועי הסטריט לוג' המאורגנים, תמונות, הסברים טכניים ותחרויות נושאות פרסים:

http://members.aol.com/docgofast/luge1.html

הדרכה חשובה לגלישת רחובות בטיחותית, פתרונות חסכוניים לבניית מזחלות זולות, וסרטים מרתקים בקוויק־טיים:

http://www.teamepic.com/index.html

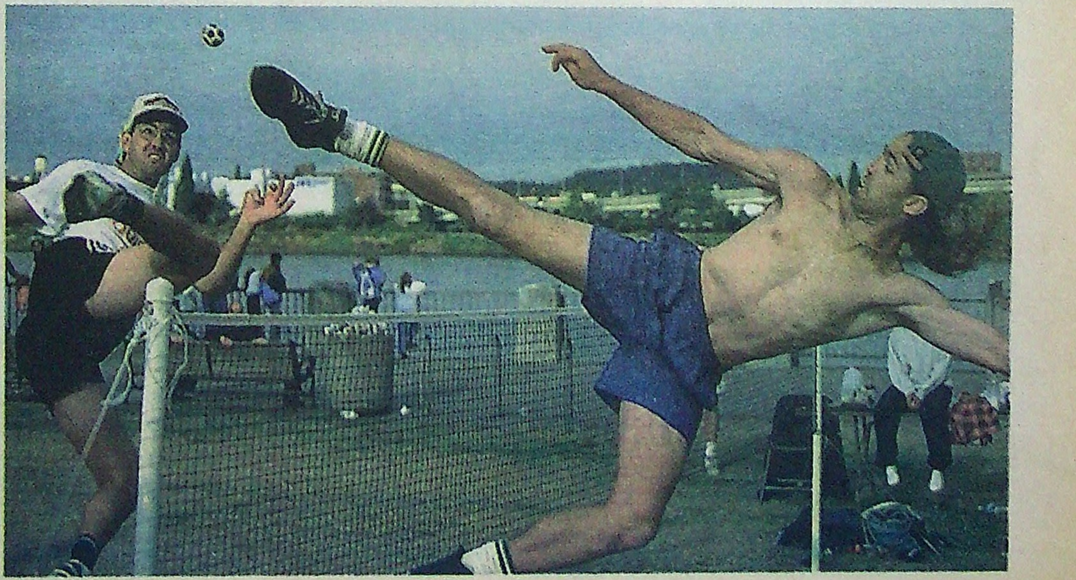
לבעוט בשק

קוראים לזה "פוט בג" (footbag), וכדי לשחק יש צורך ביריב, שק כדורי מוזר ורשת. המטרה היא לבעוט את השק מעבר לרשת ולהנחית אותו במגרש היריב, בערך כמו בכדורעף. מותר לבעוט בכדור, אבל אסור לגעת בו אלא באמצעות הברך ומטה. מלבד לוח תחרויות, רשימת מקומות שבהם אפשר לקנות פוט בגים ומאמרים מלומדים על טכניקות, יש כאן גם הדרכה באמנות של הפוט בג בסגנון חופשי וכוריאוגרפיה של בעיטות לצלילי מוסיקה. הכל מלווה בתמונות נהדרות:

http://www.footbag.org/footbag.html

ספקטקרואו, ספורט סיני הדומה לפוט בג, ומקיים אף הוא טורנירים בארה"ב, בנגקוק וג'קארטה:

http://www.sepaktakraw.com

אתרים חדשים

מינהלת הסדרת השידורים לציבור, הפועלת במשרד התקשורת, היא המקום שממנו תבוא מהפכת השידורים העתידית בישראל. באתר המינהלת אפשר לקרוא את דו"ח פלד המלא על הארגון מחדש של מערך השידורים בישראל, על החלטות ממשלה עדכניות בנושא, ועל התפתחויות בתחומים כגון הערוצים הייעודיים ושידורי הלווין.

http://www.moc.gov.il/ibra/index.htm

באתר החדש של הצהובון הבריטי "סאנדיי מירור" אפשר לקרוא את כל החדשות הראויות לדפוס, ויותר מזה. השבוע, למשל, אפשר לקרוא את סיפורו קורע הלב של המאבטח של הנסיכה דיאנה, הניצול היחיד מהתאונה בפאריס, שאשתו מבלה עכשיו בזרועותיו של מאהב חדש.

http://www.sundaymirror.co.uk

האתר הרשמי של עודד קטש עוקב אחר התפתחות הקריירה של השחקן ומציג נתונים, סטטיסטיקות, טיפים מקצועיים, תמונות ועוד. אפשר לבקש חתימה עם הקדשה אישית, ומי יודע, אולי גם לקבל.

http://kattash.freeway.co.il

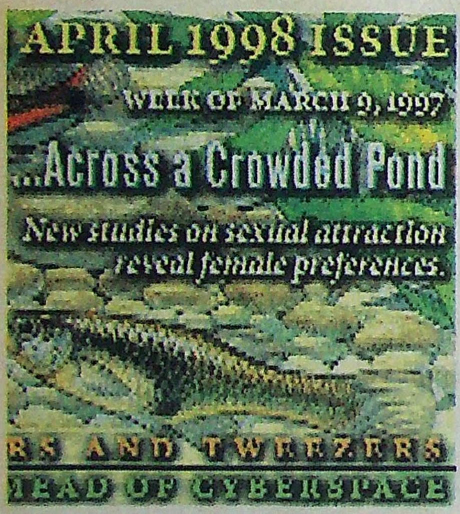
לשכת הספנות הישראלית מייצגת 45 חברות ספנות ישראליות וזרות. באתר החדש של הלשכה יש מידע על פעילותה, ובכלל זה על המאבק שהיא מנהלת לשיפור מערך כוח האדם בנמלים, ולינקים לאתרים נבחרים של חברות ומוסרות בתחום ההובלה הימית.

http://www.shipping.org.il

האתר החדש של "פי.סי מגזין" בעברית משלב מאמרים מהירחון עם מדריך המחשבים של דפי זהב. התוצאה: תחת קורת גג אחת אפשר לקרוא על התפתחות ה־DVD, ICQ ומציאות מדומה, ולקבל רשימות של בתי עסק המופיעים במדריך המחשבים של דפי זהב.

http://www.goldenpc.co.il

אתר השבוע

כמו המגזין עצמו, גם האתר של Scientific American מתייחס לכל מה שקשור למדע ברצינות תהומית. למי שמחפש רוח שטות כדאי לוותר על ביקור, אבל כל מי שמתעניין בתחום כלשהו של מדע ברמה גבוהה חייב לעצמו סיור. מאמרים נבחרים מהגרסה המודפסת מובאים במלואם, לצד תערוכות מקוונות, ראיונות, לינקים ועמוד מעולה של "שאל את המומחה". השבוע על הפרק: איך תדעו אם האבן המוזרה שמצאתם בגינה היא מטאוריט.

http://www.sciam.com

יומן

יום שלישי 17.3

12.00 רוק קלאסי ומודרני, עם התקליטן הבריטי גראהם דאן
http://www.virginradio.co.uk

15.00 צ'אט עם השחקן ג'ון אינמן, מיסטר המפריז מ"האם מישהו מטפל בך?"
http://www.oi.beeb.com/chat/comingup/index.html

19.00 מאחורי הקלעים של הקלטת "הצד האפל של הירח" של פינק פלויד
http://www1.rocktropolis.com

יום רביעי 18.3

03.00 שיחה עם פיטר פונדה על סרטו "הזהב של יולי"
http://www.onnow.con/events/event3285.shtml

16.30 פט מאתיני בקונצרט
http://www.liveconcerts.com

יום חמישי 19.3

20.00 צ'אט עם הממונים על השיגור במרכז הבקרה של נאס"א בקייפ קנדי
http://quest.arc.nasa.gov

21.30 שיחה עם יואב בן דב, מרען ופילוסוף
http://www.iol.co.il

יום ששי 20.3

03.50 צ'אט עם השחקן/במאי רוברט דובאל לרגל צאת סרטו "המטיף"
http://www.pathfinder.com/people/interactive/upcoming.html

04.30 השחקנית ג'די ריאן משוחחת על תפקידה ב"מסע בין כוכבים"
http://chat.paramount.com

שבת 21.3

07.00 צ'אט עם השחקן אנטוני סטרייק ("רחוב ג'אמפ 21")
http://www.pathfinder.com/people/interactive/transcripts/s/starke.html

10.30 תוכנית של רדיו פוקס בענייני בריאות, איידס ורפואה אלטרנטיווית
http://www.foxnews.com/newsnow

יום ראשון 22.3

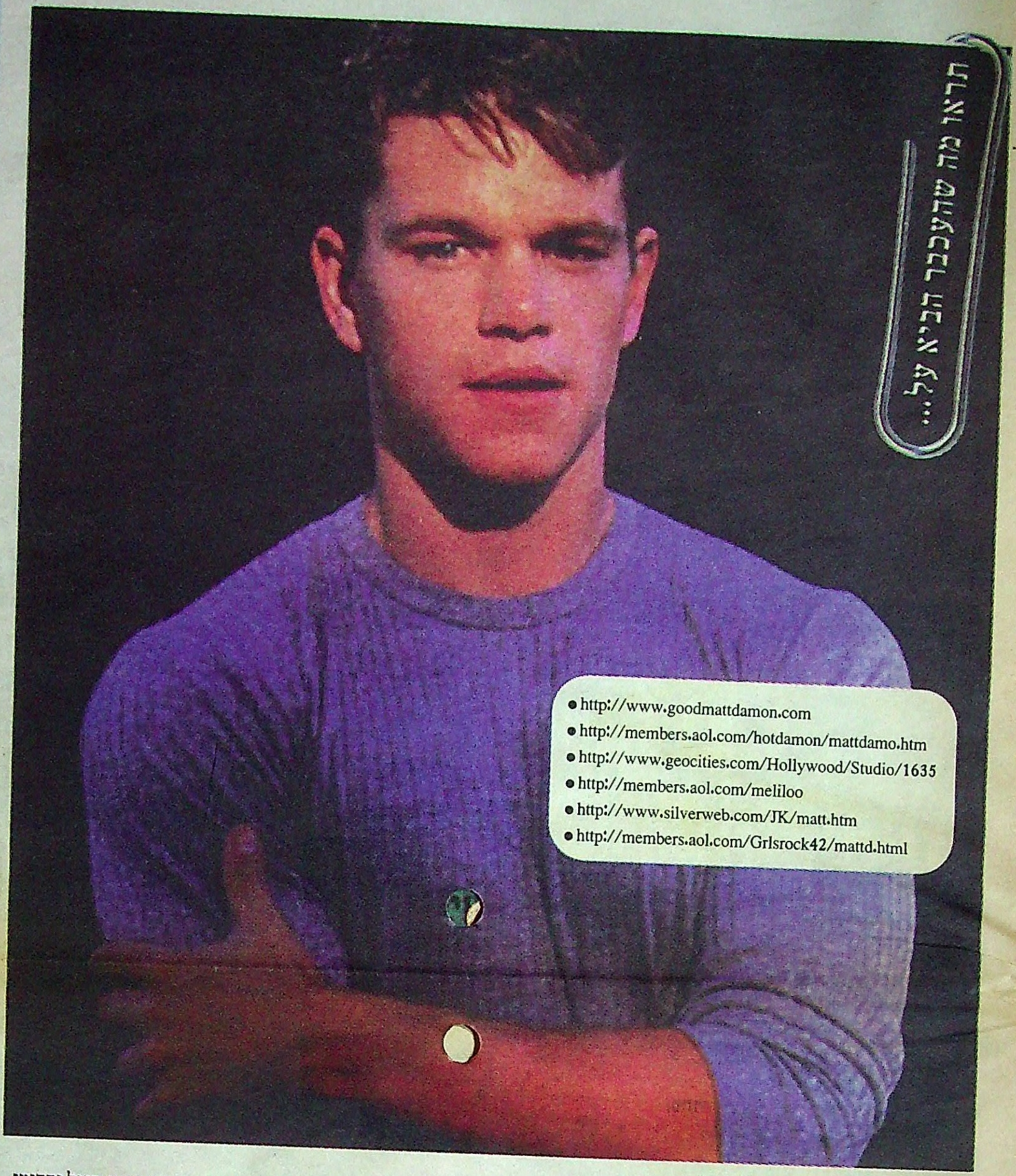
00.30 חידון טריוויה בהשתתפות מאזינים
http://www.talkcity.com/calendar/events/event640.html

03.00 "מרע בשידור חי" – תוכנית של דיסקברי על נושאים בחזית המחקר המדעי
http://www.discovery.com/area/live/live.html

12.00 מבט נוסטלגי על יומני החדשות של העשורים הקודמים
http://www.foxnews.com/newsnow

יום שני 23.3

01.30 אלנה דייוויס והדולפינס בהופעה חיה
http://www.liveconcerts.com

מט דיימון

אחרי דקה מט דיימון מוזכר באינטרנט, לפי מנוע החיפוש "אלטה ויסטה", כ־153,747 פעמים. הוא נולד ב־8 באוקטובר 1970, בקיימברידג' מסצ'וסטס, בן זקונים לאב פקיד מס ולאם פסיכולוגית לילדים. הוריו התגרשו בילדותו.

אחרי עשר דקות בגיל 16 החליט דיימון שייעודו בחיים הוא להיות שחקן. מאז השתתף ב־15 סרטי קולנוע וטלוויזיה, הראשון שבהם – ב־88' – היה "מיסטיק פיצה", שגילה לעולם את ג'וליה רוברטס. ואם במקרה לא שמתם לב לדמותו של דיימון בסרט, אולי זה בגלל שתפקידו כלל שורה אחת בלבדו.
עד 96' השתתף דיימון בכמה פרסומות זניחות ושיחק בסרטים שלא זכו להערכה מיוחדת. בשנה זו קיבל תפקיד בסרט "אומץ תחת אש": הוא גילם, לצד דנזל ואשינגטון ומג ריאן, חייל נרקומן במלחמת המפרץ. לצורך התפקיד הוריד 18 קילוגרמים ממשקלו.

אחרי רבע שעה בימים אלה מככב דיימון בשניים מהסרטים המדוברים ביותר השנה: "מוריד הגשם" ו"סיפורו של ויל האנטייג". את התסריט ל"סיפורו של ויל האנטינג" כתב דיימון יחד עם חברו הטוב ביותר (שאף משחק בסרט), בן אפלק. השניים זכו בפרס גלובוס הזהב לתסריט הטוב ביותר, ודיימון אף מועמד לפרס האוסקר בקטגוריית השחקן הטוב ביותר על משחקו בסרט.

אחרי חצי שעה לא מזמן סיים דיימון תואר ראשון בלימודי אנגלית באוניברסיטת הווארד. הוא חי עם ויינונה ריידר. עד לא מכבר הכחישו שני הצדדים נמרצות את קיומו של הרומן ביניהם, אבל היום הם אחד הזוגות המסוקרים ביותר בעולם הבידור.

מילון

GIF – ראשי תיבות של Graphics Interchange Format פורמט תמונות שפותח על ידי קומפיוסרב. מרבית התמונות המוצבות באתרים ברשת עשויות בפורמט זה, בעיקר מכיוון שהן תופסות מעט זיכרון ולכן יורדות מהר. פורמט נפוץ נוסף ברשת הוא JPEG – תמונות בפורמט זה יורדות מהר עוד יותר והן בעלות רזולוציה טובה יותר, אבל מכיוון שקשה יותר לשלב את הפורמט בעמודי רשת, בוני אתרים רבים מעדיפים את פורמט ה־GIF.

Web Guru – שם תואר הניתן בדרך כלל לאדם הממונה על כל ענייני האינטרנט בחברה או ארגון גדול. משמש גם לתיאור אדם בעל ידע טכנולוגי מעמיק, כישורים מפותחים בתחום עיצוב אתרים והתמצאות מרחיקת לכת ברשת. הווב גורו עובד בדרך כלל לתוך הלילה, וישן במשך מרבית שעות היום.

מצעד

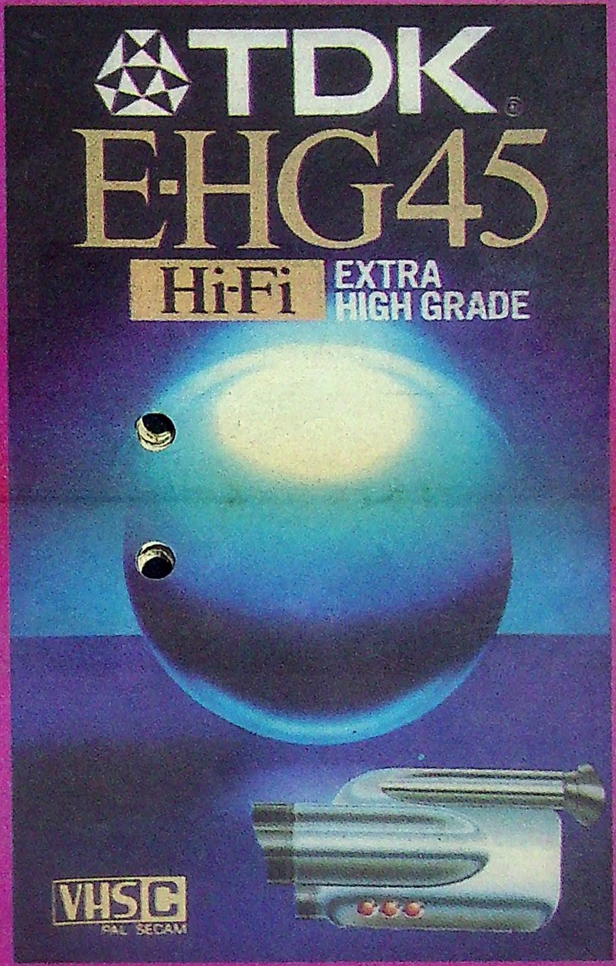
עשרת אתרי המכירות הפומביות הפופולאריים ברשת בשבוע השני של מארס:

- http://www.onsale.com
- http://www.surplusauction.com
- http://www.ebay.com
- http://www.firstauction.com
- http://www.zauction.com
- http://www.uauction.com
- http://www.up4sale.com
- http://www.haggle.com
- http://www.auctionwarehouse.com
- http://www.proauctions.com

לפי http://www.web21.com

בהכנת המדור השתתפו עידו דב ודפנה לויינוביץ

הקלטות של TDK

כדי שמה שתצלמו השנה ישאר אתכם שנים.

כדי לשמור על מה שחשוב לכם באמת, אתם צריכים אחד ממגוון מוצרי TDK באיכות מעולה שתישאר שלכם לתמיד.

קלטות אודיו, קלטות וידאו, CD-R, CD-RW, דיסקטים, קלטות גיבוי, קלטות DAT, מיני דיסקים

TDK שלך לתמיד

בנדא מגנטיק בע"מ תל גיבורים 5 בית טפר, ת"א טל. 03-6819090 פקס. 03-5181090